

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Štěpán Vencel

**Problematika ustanovení § 125h) a souvisejících ustanovení
zákona č. 361/2000 Sb., zákona o
provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých
zákonů**

Diplomová práce

Olomouc 2021

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Problematika ustanovení § 125h) a souvisejících ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů“ vypracoval samostatně a citoval jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 2021

Štěpán Vencel

Poděkování:

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu mé diplomové práce, JUDr. Martinu Škurkovi, Ph.D., za jeho cenné rady a připomínky, které mi při psaní této práce poskytnul.

Obsah

Seznam použitých zkratk:	6
Úvod	7
1. Úvodní výklady	9
1.1 Pojem přestupku	10
1.2 Přestupky podle ProvPoz	11
1.3 Pojem přestupku provozovatele vozidla	11
1.4 Pojem provozovatele vozidla	14
1.5 Povinnosti provozovatele vozidla	14
1.6 Automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy	15
1.7 Závěrečné shrnutí	15
2. Speciální postup dle ustanovení § 125h) ProvPoz a přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz	16
2.1 Smysl a účel ustanovení § 125h) ProvPoz	18
2.2 Pravomoc a příslušnost správního orgánu k vydání výzvy k uhrazení určené částky	19
2.3 Podmínky užití speciálního postupu, iniciovaného na základě výzvy k uhrazení určené částky	20
2.4 Obsah výzvy k uhrazení určené částky	24
2.5 Doručování výzvy k uhrazení určené částky	27
2.6 Projednání přestupku pomocí výzvy k uhrazení určené částky	29
2.7 Přestupek provozovatele vozidla	35
2.8 Závěrečné shrnutí	38
3. Vybrané problémy právní úpravy ustanovení § 125h) ProvPoz	39
4. Návrhy variant řešení problémů právní úpravy ustanovení § 125h) ProvPoz	43

5. Závěrečné vyhodnocení navržených řešení	46
Závěr	49
Seznam použité literatury	51
Shrnutí práce v českém a anglickém jazyce	54
Seznam klíčových slov v českém a anglickém jazyce	55
Klíčová slova v českém jazyce	55
Keywords in English	55

Seznam použitých zkratek:

PřesZ	Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
SpŘ	Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění jeho pozdějších předpisů
PozKom	Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
ProvPoz	Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů
ZoPř	Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
ZPO	Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů
SŘS	Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů
ObcPol	Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů

Úvod

V této diplomové práci se zabývám vybranými problémy právní úpravy řešení přestupků proti bezpečnosti a plynulosti v dopravě, zjištěných pomocí tzv. automatizovaného zařízení bez obsluhy, kdy nedojde ke zjištění totožnosti řidiče, který spáchal přestupek. Budu tedy řešit otázku, jestli je právní úprava speciálního postupu podle ustanovení § 125h) ProvPoz dostatečná, smysluplná a bezproblémová. Na základě výše uvedené otázky se budu zabývat následujícími problematickými okruhy výše zmíněné právní úpravy, a to konkrétně problematikou 15denní lhůty k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) odst. 3 ProvPoz a otázkou splatnosti určené částky na základě výzvy k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) odst. 5 ProvPoz.

Cílem této diplomové práce je poukázat na aktuálně existující nedostatky ve výše uvedené právní úpravě a rozebrat jejich důsledky, ať už pohledem správního orgánu, který se musí s těmito nedostatky potýkat, tak i pohledem provozovatele vozidla, kterému je adresována výše uvedená výzva k uhrazení určené částky, a zároveň se pokusit o vlastní analýzu možných řešení vytyčených právních problémů.

Důsledné postihování přestupků v dopravě je v dnešních dnech stále aktuálnějším tématem hýbajícím společností, neboť se každým dnem zvyšuje počet účastníků provozu na pozemních komunikacích a současně, dle mého názoru, dochází k páchání stále vyššího počtu přestupků při tomto provozu, a je tedy více než žádoucí, aby zákonný podklad pro řešení těchto přestupků byl kvalitní, srozumitelný a bezproblémový. O aktuálnosti tématu svědčí také připravovaná novela ProvPoz, která by měla vejít v účinnost v roce 2022 v případě, že úspěšně projde legislativním procesem.

Odborných prací, týkajících se přímo speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, nebylo do této doby zpracováno mnoho¹, kdy tato problematika byla například pouhou podkapitolou těchto prací², které se ale primárně zabývaly jinými tématy. Mám tedy za to, že tato diplomová práce, zaměřující se konkrétně na otázky a problémy předmětného speciálního postupu, by mohla mít určitý přínos, a to právě díky zpracování něčeho, co doposud nebylo aktuálně hlouběji zpracováno.

---

¹ Konkrétně tato problematika byla řešena například v článku: VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s.

² Jedná se například o publikace: VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016, MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014 nebo KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018.

V první kapitole se zabývám obecným úvodem do problematiky společně s vysvětlením a popisem jednotlivých pojmů, které budou v dalších kapitolách této diplomové práce hojně využívány, bez jejichž vysvětlení se čtenář neobejde. Ve druhé kapitole popisují speciální postup dle ustanovení § 125h) ProvPoz, užívaný při řešení přestupků v dopravě, v jehož rámci dochází k praktickému využívání výzvy k uhrazení určené částky dle výše zmíněného ustanovení. V této kapitole také pojednávám o souvisejícím tématu přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f) ProvPoz. Ve třetí kapitole rozebírám a popisují vybrané právní problémy ustanovení § 125h) ProvPoz. Ve čtvrté kapitole navrhuji varianty možných řešení těchto problémů a v poslední kapitole vyhodnocuji klady a zápory navržených variant řešení.

Při psaní této diplomové práce jsem používal různorodé zdroje informací, zejména monografie, komentářovou literaturu a odborné články. Dále jsem pracoval také s rozhodnutími Nejvyššího správního soudu, se zdroji informací z aplikační praxe a okrajově s elektronickými zdroji. Samozřejmostí byla také práce s právními informačními systémy a v neposlední řadě také s relevantními právními předpisy. Určitým problémem při práci s některými zdroji byla jejich časová neaktuálnost, a proto bylo nutné k některým zdrojům informací přistupovat obezřetně a kriticky. Nutno zmínit, že zde řeším také témata vyvstávající z aplikační praxe, která nejsou blíže zpracována v odborné literatuře, a ani se těmito tématy doposud nezabýval Nejvyšší správní soud. Z tohoto důvodu jsem se musel vypořádat s určitým informačním deficitem.

1. Úvodní výklady

Problematika přestupků proti bezpečnosti a plynulosti v dopravě, zjištěných pomocí automatizovaných prostředků bez obsluhy, jinými slovy radarů, řešených pomocí speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz a související témata, můžeme zařadit do veřejného práva, v rámci veřejného práva do práva správního, a v rámci správního práva lze zařadit výše zmíněné do tzv. silničního práva. Předmětem silničního práva je přitom úprava společenských vztahů, které se dotýkají pozemních komunikací, jejich užívání společně se způsobem tohoto užívání, uživatelů pozemních komunikací a prostředků, kterými dochází k užívání těchto pozemních komunikací.³ Pro zajímavost lze zmínit, že i přesto, že silniční právo náleží do práva veřejného, má také určitou návaznost na právo soukromé. K jejich provázání dochází zejména v oblasti úpravy vlastnického práva, například v případě právní úpravy vlastnictví pozemních komunikací či vlastnictví silničních vozidel. Vnitřně lze silniční právo dělit na oblasti, které se dotýkají pozemních komunikací jako dopravních cest, užívání pozemních komunikací a pravidel provozu na nich, agend řidičů, silničních vozidel a silniční dopravy.⁴

Pro témata řešená v dalších kapitolách této diplomové práce jsou stěžejními prameny práva ProvPoz, SpŘ, PřesZ a PozKom. Pramenů práva, které se dotýkají řešené problematiky, existuje vysoké množství, uvádím zde tak jen ty nejdůležitější.

Protože se v této diplomové práci zabývám problematikou speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, který je užíván při řešení přestupků v dopravě, v případě, že nedojde ke zjištění totožnosti řidiče, který spáchal přestupek, bylo by přínosné níže vymezit základní legální pojmy, se kterými je v této diplomové práci pracováno, kdy jejich vymezení považuji za klíčové pro pochopení celé problematiky předmětného speciálního postupu. Konkrétně se jedná o pojem přestupku v obecné rovině, dále o pojem přestupku podle ProvPoz, pojem přestupku provozovatele vozidla, pojem provozovatel vozidla, neboť tento provozovatel vozidla je adresátem výzvy k uhrazení určené částky vydávané v rámci speciálního postupu, s čímž souvisí i nutnost vymezení pojmu práv a povinností provozovatele vozidla jako takového. Vymezují také pojem automatizovaný prostředek používaný bez obsluhy, kdy právě díky němu dochází k odhalování přestupků v dopravě, které se řeší pomocí předmětného speciálního postupu.

---

³ KOČÍ, Roman, KUČEROVÁ, Helena. *Silniční právo*. 1. vydání. Praha: Leges, 2009. 19 s.

⁴ Tamtéž. 20 s.

1.1 Pojem přestupku

Definici pojmu přestupek nalezneme v ustanovení § 5 PřesZ, který přestupek vymezuje jako: „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“⁵ Pojem přestupku je tedy „*vymezen dvojím způsobem, a to pozitivně (přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem) a negativně (nejde-li o trestný čin).*“⁶ Právní teorie zařazuje pojem přestupek do širší kategorie správních deliktů, kam dále patří tzv. jiné správní delikty, dělí se na delikty pořádkové a disciplinární, kdy pod pojem přestupek zahrnuje přestupky fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob.⁷ S pojmem přestupek také velice úzce souvisí správněprávní odpovědnost, která nastává v případě, že dojde ke spáchání přestupku, tedy k narušení společenských vztahů chráněných správním právem.⁸

K tomu, aby mohlo být určité protiprávní jednání, ať už právnické nebo fyzické osoby, označeno za přestupek, tak musí být naplněn materiální znak přestupku, dané protiprávní jednání musí být v zákoně označeno za přestupek, dále je třeba aby toto jednání naplnilo formální znaky, a zároveň se nejednalo o trestný čin. Materiálním znakem je myšlena skutečnost, že předmětné jednání je společensky škodlivé. Můžeme tak říct, že materiální znak je určité vyjádření pohledu společnosti na konkrétní protiprávní jednání. Označení za přestupek v zákoně znamená, že zákon dané protiprávní jednání výslovně ve svém znění označuje pojmem „přestupek“.⁹ Formálními znaky přestupku rozumíme obecné zákonné znaky a znaky typové – znaky skutkové podstaty. Mezi obecné znaky přestupku řadíme například věk, přičetnost a zavinění – což platí pro přestupky fyzických osob, a mezi typové znaky přestupku patří objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka, kdy tyto typové znaky pomáhají jednotlivé přestupky od sebe vzájemně odlišit, individualizovat a charakterizovat.¹⁰

Skutkové podstaty přestupků z oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu jsou obsaženy ve zvláštních zákonech, v našem případě zejména v ProvPoz, ale například i v ZPO

---

⁵ aktuální znění: zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

⁶ JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020. 43. s.

⁷ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. 27 s.

⁸ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017. 59 s.

⁹ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. 64–66 s.

¹⁰ MATES, Pavel. *Základy správního práva trestního. 7., přepracované vydání*. Praha: C.H. Beck, 2017. 61 s.

a dalších.¹¹ Je tomu tak proto, že PřesZ jednotlivé skutkové podstaty přestupků neupravuje, a tyto skutkové podstaty jsou tak obsaženy právě ve zvláštních zákonech.¹² Přestupky v dopravě zmiňované v této diplomové práci musí tedy splňovat výše uvedené charakteristiky.

1.2 Přestupky podle ProvPoz

ProvPoz ve svém ustanovení § 125c) upravuje jednotlivé skutkové podstaty přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Účelem této právní úpravy je ochrana života a zdraví účastníků provozu na pozemních komunikacích, ale také ochrana majetku. Objektivní stránka těchto přestupků spočívá v porušení či nesplnění povinností plynoucích z příslušných ustanovení ProvPoz. Subjektem této škály přestupků bývá ve většině případech řidič motorového vozidla, avšak mezi další možné subjekty mohou patřit také chodci či cyklisté.¹³ Demonstrativně můžeme zmínit několik skutkových podstat, které jsou upraveny ve výše uvedeném ustanovení. Patří mezi ně například: řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, řízení pod vlivem alkoholu, nepodrobení se vyšetření na vliv alkoholu nebo jiné návykové látky, způsobení dopravní nehody, ujetí z místa nehody, značné překročení nejvyšší dovolené rychlosti, nedání přednosti v jízdě nebo třeba jízda na červenou a další.¹⁴

Z výše uvedeného výčtu nás v dalších kapitolách bude zajímat zejména přestupek, který je spáchán značným překročením nejvyšší dovolené rychlosti a patří mezi přestupky, které jsou ve vysoké míře řešeny právě pomocí speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, pokud se nepodaří s jistotou určit totožnost řidiče, který tento přestupek spáchal.

1.3 Pojem přestupku provozovatele vozidla

Podle ustanovení § 125f) odst. 1 ProvPoz „se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“¹⁵

---

¹¹ MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014. 27 s.

¹² KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017. 17 s.

¹³ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016. 677–679 s.

¹⁴ KOVALČÍKOVÁ, Daniela, ŠTANDERA, Jan. *Zákon o provozu na pozemních komunikacích: Komentář*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012. 298 s.

¹⁵ aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Ke spáchání tohoto přestupku tedy dojde porušením povinnosti, jež je ukládána provozovateli vozidla v ustanovení § 10 odst. 3 ProvPoz, podle kterého je provozovatel vozidla povinen zajistit, aby při užívání vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.¹⁶ Důležitým znakem tohoto přestupku je skutečnost, že k založení správněprávní odpovědnosti provozovatele vozidla není zákonem požadováno zavinění. Jedná se tedy o správní delikt s objektivní odpovědností.¹⁷

K povaze tohoto přestupku se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, kdy ve svém rozsudku ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45 poznamenal, že: „*Správní delikt provozovatele vozidla vymezený v § 125f) zákona lze chápat jako delikt subsidiární. Až v případě, že není možné s určitostí zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatele vozidla za to, že svěřil řízení vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích*“. „*Primárně tedy za spáchaný delikt odpovídá řidič vozidla. Až tehdy, nelze-li skutečného řidiče na základě žádných důkazů či indicií zjistit, a vést proti němu přestupkové řízení, nese odpovědnost za delikt provozovatel vozidla.*“¹⁸

K odpovědnosti provozovatele vozidla, za výše uvedený přestupek, se vyjádřilo také Ministerstvo dopravy, odbor dopravně správní, a to ve své Metodice k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., Č. j.: 8/2013-160-OST/5, kdy zastává názor, že: „*provozovatel vozidla je předmětnou změnou zákona postaven do role spoluodpovědného za ukázněné chování řidiče, kterému svěřil řízení jím provozovaného vozidla. V tomto směru je potřebné vnímat, že ve skutečnosti může být, a mnohdy bude řidičem, který se provinil, sám provozovatel vozidla. Jak je již uvedeno výše, k odpovědnosti za předmětný správní delikt není zákonem vyžadováno zavinění, a tudíž se jedná o odpovědnost objektivní.*“¹⁹

Dále považuji za nutné uvést, že právě institut přestupku provozovatele vozidla velice úzce souvisí se speciálním postupem dle ustanovení § 125h) ProvPoz, který je v této diplomové práci řešen primárně. V době zakotvení institutu přestupku provozovatele vozidla,

¹⁶ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

¹⁷ MATES, Pavel. Přestupek provozovatele motorového vozidla. *Bulletin Advokacie*, 2018, č. 7. 24. s.

¹⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45

¹⁹ Metodika k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., Č. j.: 8/2013-160-OST/5

s objektivní odpovědností provozovatele vozidla, do právního řádu České republiky, budila tato právní úprava rozpaky a čekalo se, jestli a jak, se k výše uvedené problematice vyjádří Ústavní soud.²⁰ Následně byla právní úprava objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla, konkrétně ustanovení § 10 odst. 3 ProvPoz a ustanovení § 125f odst. 1 ProvPoz, podrobena přezkumu souladu s ústavním pořádkem České republiky, a to v řízení vedeném Ústavním soudem pod sp. zn. Pl. ÚS 15/16. Návrh na zrušení této právní úpravy Ústavní soud svým nálezem ze dne 22. května 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16 zamítl jako nedůvodný.²¹ Ohledně objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla Ústavní soud ve výše zmíněném nálezu totiž konstatoval, že: „*objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je výrazem jeho širší odpovědnosti jako vlastníka vozidla, respektive osoby, která vozidlo se souhlasem jeho vlastníka provozuje. Zákon může stanovit provozovateli vozidla povinnosti k zajištění účinné regulace silničního provozu, kterou si vyžaduje masivní využívání motorových vozidel, s nímž jsou přirozeně spojena některá nebezpečí pro životy, zdraví a majetek lidí. Každý, kdo se rozhodne opatřit si vozidlo, si musí být těchto povinností vědom.*“²² Pavel Mates v této souvislosti uvedl, že: „*není zřejmé, jaký bude mít tento judikát, který ve svých důsledcích fakticky zavádí až absolutní odpovědnost provozovatele motorového vozidla, dopad na výklad odpovědnosti v zákoně o odpovědnosti za přestupky.*“²³

Lze tedy konstatovat, že i po vydání tohoto nálezu se názor Ústavního soudu a odborné veřejnosti na tuto problematiku značně liší, kdy výše uvedený nálezn je považován odbornou veřejností za nešťastný, protože Ústavní soud prakticky připustil existenci absolutní objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek provozovatele vozidla.

Jak plyne z výše uvedeného, tak mimo níže uvedené problémy právní úpravy řešené v této diplomové práci, se zkoumal i samotný soulad právní úpravy přestupku provozovatele vozidla s ústavním pořádkem, a tedy nepřimo i výzvy k uhrazení určené částky, a obecně speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz. Pokud by Ústavní soud shledal výše uvedenou právní úpravu jako neústavní, tak by nemohlo dojít ani ke vzniku této diplomové práce.

---

²⁰ MATES, Pavel, ŠEMÍK Karel. Zamyšlení nad ústavností správního deliktu provozovatele vozidla. *JurP – Jurisprudence*, 2013, č. 4. s. 14–18.

²¹ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

²² Nález Ústavního soudu ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16.

²³ MATES, Pavel. Přestupek provozovatele motorového vozidla. *Bulletin Advokacie*, 2018, č. 7. s. 27.

1.4 Pojem provozovatele vozidla

Vymezení pojmu provozovatele vozidla nalezneme v ustanovení § 2 ProvPoz, kdy „provozovatel vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.“²⁴ Současné vymezení tohoto pojmu vychází z tzv. evidenčního principu. Vymezení pojmu provozovatele vozidla právě úzce souvisí s objektivní odpovědností provozovatele vozidla za přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz, a speciálním postupem dle ustanovení § 125h) ProvPoz.²⁵ Samotný evidenční princip velmi usnadňuje aplikaci objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla v právní praxi, protože provozovatel vozidla je vždy adresátem výzvy k uhrazení určené částky vydávané správním orgánem v rámci řešeného speciálního postupu.²⁶

1.5 Povinnosti provozovatele vozidla

ProvPoz ve svém ustanovení § 10 ukládá provozovateli vozidla jednotlivé povinnosti, které mu přísluší právě z jeho právního postavení jako provozovatele vozidla. Z těchto zákonných povinností nás bude nejvíce zajímat povinnost zakotvená v ustanovení § 10 odst. 3 ProvPoz, která spočívá v povinnosti provozovatele vozidla zajistit, aby při používání vozidla, jehož je provozovatelem, byly řidičem předmětného vozidla dodržena pravidla silničního provozu a jeho povinnosti. Tato zákonná povinnost je právním základem pro přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) odst. 1 ProvPoz. Jedná se o již zmíněnou objektivní odpovědnost provozovatele vozidla.²⁷ Důvodem pro konstrukci této povinnosti provozovatele vozidla byla skutečnost, že až 75 % spáchaných přestupků zůstávala neobjasněna, což souviselo vždy se skutečností, že se nepodařilo správnímu orgánu prokázat, kdo dané vozidlo řídil.²⁸ K povaze této povinnosti se vyjádřil i Krajský soud v Hradci Králové, který ve svém rozsudku ze dne 21. 11. 2013, sp. zn. 51 A 23/2013 poznamenal, že: „Nezajistí-li právnická nebo fyzická osoba jako provozovatel vozidla, aby při jeho užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních

---

²⁴ aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁵ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 2 Vymezení základních pojmů. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

²⁶ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

²⁷ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016. 185 s.

²⁸ LEGS. Konec výmluv na osobu blízkou? *Právní rozhledy*, 2011, č. 13. s. II.

*komunikacích podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, dopustí se podle jeho § 125f) správního deliktu. Jde o objektivní odpovědnost provozovatele vozidla, a to v případě nezjištěného pachatele přestupku, jemuž mělo být vozidlo jeho provozovatelem zapůjčeno.*²⁹

1.6 Automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy

Tato zařízení slouží k odhalování přestupků spáchaných zejména překročením nejvyšší dovolené rychlosti při jízdě na pozemních komunikacích, konkrétně na silnicích a dálnicích, avšak nejčastěji na silnicích. Jedná se zejména o stacionární zařízení, které měří rychlost, a to bez přítomnosti strážníka či policisty. Je tedy jasné, že se jedná o zařízení, které je používáno bez obsluhy, a policista či strážník nemá na výběr, které konkrétní vozidlo změří.³⁰ Dochází totiž k měření rychlosti všech projíždějících vozidel na určitém úseku, a nikoli pouze některých vybraných.³¹ Tento technický prostředek či zařízení musí pracovat v automatickém režimu, což mimo jiné znamená i skutečnost, že dokumentace přestupku nebo okolnosti přestupku neumožňují zastavení vozidla a ověření totožnosti řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek.³² Data, která jsou získána pomocí měření rychlosti v automatizovaném režimu, jsou ukládána na záznam k pozdějšímu zpracování, kdy záznam zpravidla obsahuje kontrolovaný rychlostní limit, naměřenou hodnotu jízdní rychlosti, datum, čas, místo měření, a registrační značku změřeného vozidla. Tato data následně slouží k případnému postupu správního orgánu dle ustanovení § 125f) – 125h) ProvPoz, tedy i pro účely předmětného speciálního postupu, jehož problematika je předmětem této diplomové práce.³³

1.7 Závěrečné shrnutí

Účelem této kapitoly bylo vymezení základních legálních pojmů, užívaných v příslušných ustanoveních ProvPoz, se kterými bude pracováno i v dalších kapitolách této diplomové práce. V této souvislosti bylo také nutné zmínit problematiku ústavnosti právní úpravy institutu přestupku provozovatele vozidla, nepřímou tedy i výzvy k uhrazení určené částky, a obecně speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, kdy Ústavní soud neshledal tuto právní úpravu v rozporu s ústavním pořádkem. V další kapitole bude pojednáno o problematice speciálního postupu, v jehož rámci dochází k vydávání výzvy k uhrazení

---

²⁹ Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.11.2013, sp. zn. 51 A 23/2013.

³⁰ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 383 s.

³¹ MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014. 230–232 s.

³² VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 383–384 s.

³³ MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014. 232 s.

určené částky, a problematice přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz.

2. Speciální postup dle ustanovení § 125h) ProvPoz a přestupek provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz

Na úvod této kapitoly uvedme, že Pavel Vetešník ve svém článku³⁴ zařazuje speciální postup podle ustanovení § 125h) ProvPoz mezi tzv. zkrácená řízení, mezi která řadíme příkaz na místě, který s účinností od 1. 7. 2017 nahradil dřívější blokové řízení,³⁵ a příkazní řízení. Právní teorie výše uvedená řízení dále zařazuje pod širší skupinu nazvanou jako zvláštní druhy řízení. Těmito zvláštními řízeními označujeme určité procedurální postupy, které vykazují jisté odchylky od klasického přestupkového řízení,³⁶ kdy jejich účelem je rozhodnutí o méně závažných a skutkově jednouchých přestupcích.³⁷ Díky odchýlení se správního orgánu od běžného postupu je možné docílení hospodárnějšího a efektivnějšího vypořádání se s přestupky, a jejich následky. Tyto zvláštní druhy řízení jsou pak typické svojí rychlostí, nižší formálností a značnou hospodárností.

Je zřejmé, že i speciální postup podle ustanovení § 125h) ProvPoz vykazuje určité znaky zvláštních řízení, ale o zvláštním řízení, a tedy i o zkráceném řízení, dle mého názoru, nemůže být ani řeč, protože východiskem každého přestupkového, a tedy i zkráceného řízení, by měla být určitá forma rozhodnutí. Výzva k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) ProvPoz však není svou povahou rozhodnutím. K tomuto závěru se kloní i konstantní judikatura. Jako příklad za mnohé lze uvést rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 29. 7. 2014, sp. zn. 58 A 4/2014, ve kterém se tento soud blíže zabýval institutem výzvy k uhrazení určené částky, a ohledně její povahy poznamenal, že učiněním této výzvy ze strany správního orgánu vůči provozovateli vozidla, s konečnou platností nedochází ke změně, založení, zrušení či závazného určení práv a povinností dotčené osoby, zde provozovatele vozidla, a to i přesto, že to tak nemusí na první pohled vypadat.³⁸

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, tedy ve výše uvedeném rozhodnutí deklaroval skutečnost, že výzva dle ustanovení § 125h) ProvPoz se nepovažuje za rozhodnutí

---

³⁴ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212

³⁵ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018. 779 s.

³⁶ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. 188 s.

³⁷ HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 8. Vydání. Praha: C.H. Beck, 2012. 442 s.

³⁸ Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 29. 7. 2014, sp. zn. 58 A 4/2014.

dle ustanovení § 65 odst. 1 SŘS, i když by se tak mohlo na první pohled zdát. Zároveň však nedošlo v tomto rozhodnutí k vymezení, za co danou výzvu vlastně můžeme považovat. K povaze ustanovení § 125h) ProvPoz se vyjádřilo i Ministerstvo dopravy, odbor dopravně správní, ve své Metodice k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., č. j. 8/2013-160-OST/5. V této metodice je správním orgánům k výše uvedenému institutu výzvy dle ustanovení § 125h) ProvPoz, sdělováno, že se nejedná v první fázi, tedy ve fázi zasílání výzvy k uhrazení určené částky provozovateli vozidla, o řádné formální řízení v procesu správního trestání. Správní orgán v této fázi nezjišťuje totožnost pachatele zdokumentovaného a oznámeného přestupku, nevede řízení o přestupku, a nemusí si obstarat souhlas provozovatele vozidla s určenou částkou k uhrazení.³⁹

Jak můžeme vidět na výše uvedeném, tak již samotná právní povaha této výzvy je problematická. Pravděpodobně se však jedná o tzv. jiný úkon prováděný orgánem veřejné správy podle části čtvrté SpŘ, kdy právní teorie mezi předmětné jiné úkony prováděné orgánem veřejné správy řadí například: ověření, osvědčení, stanoviska, posudky, vyjádření, registrace, informační, materiální a programovací úkony, doporučení, veřejnoprávní ujednání a výzvy.⁴⁰ Pro účely této diplomové práce tedy pracuji s pojmem speciální postup, a ne s pojmem zkrácené řízení, kdy i v novější literatuře⁴¹ je již užíván pojem postup, a nikoli pojem zkrácené řízení. Tento speciální postup je primárně upraven v ProvPoz, vůči kterému je SpŘ v poměru subsidiarity. ProvPoz je přitom vůči SpŘ v poměru speciality.

V této kapitole je pojednáváno o speciálním postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, a následně o přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz. Tato kapitola je rozdělena do jednotlivých podkapitol, ve kterých se zabývám smyslem a účelem ustanovení § 125h) ProvPoz – k čemu slouží a jaký je důvod jeho existence v právním řádu České republiky, pravomocí a příslušností správního orgánu k vydání výzvy k uhrazení určené částky, k jejímuž vydání správním orgánem dochází právě na základě výše uvedeného ustanovení, a to v rámci speciálního postupu, podmínkami užití tohoto speciálního postupu, iniciovaného právě na základě výzvy k uhrazení určené částky, obsahem výzvy k uhrazení určené částky, doručováním výzvy k uhrazení určené částky, samotným projednáním

---

³⁹ Metodika k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., Č. j.: 8/2013-160-OST/5. 7 s.

⁴⁰ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2013. 192 s.

⁴¹ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 390 s.

předmětného přestupku pomocí výzvy k uhrazení určené částky a přestupkem provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz.

2.1 Smysl a účel ustanovení § 125h) ProvPoz

Smyslem a účelem existence ustanovení § 125h) ProvPoz, je „*možnost správního orgánu reagovat na spáchání protiprávního jednání naplňujícího znaky přestupku uložením určené částky bez toho, že by se přestupkové řízení vůbec vedlo.*“⁴² Jedná se o speciální postup, díky kterému lze vyřídit četné přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, jejichž spáchání bylo zjištěno pomocí automatizovaných technických prostředků bez obsluhy, a zároveň se nejedná o závažné přestupky. Tento speciální postup správního orgánu má jasný cíl, a to vyhnout se povinnosti šetření přestupku a snaze o zjištění totožnosti pachatele, a to způsobem, při kterém bude provozovatel vozidla správním orgánem vyzván k dobrovolnému uhrazení určené částky v písemné výzvě dle ustanovení § 125h) ProvPoz ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit pomocí příkazu na místě za totožný přestupek. Důsledkem dobrovolného a včasného uhrazení určené částky ze strany provozovatele vozidla ve prospěch správního orgánu bude odložení celé věci správním orgánem ve smyslu ustanovení § 125h) odst. 5 ProvPoz. Uhrazením určené částky ze strany provozovatele vozidla tak dojde ke zbavení se odpovědnosti za spáchaný přestupek v dopravě, kdy některé názory odborné veřejnosti tvrdí, že se jedná o určitou formu odpustku.⁴³

Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014 – 45 vyjádřil k účelu výše uvedeného právního institutu, kdy uvedl, že: „*Výzva dle § 125h) zákona o silničním provozu adresovaná provozovateli vozidla tak de facto představuje obdobu blokové pokuty pro obviněného z přestupku; vydává se [při splnění ostatních podmínek dle § 125h) odst. 1 písm. a) a c) zákona] jen v případech, kdy bezprostředně po spáchání přestupku není ani z podkladů pro zahájení přestupkového řízení zřejmé, kdo mohl být řidičem vozidla a vůči komu vést přestupkové řízení, a není tak možné s osobou podezřelou z přestupku věc projednat v blokovém řízení.*“⁴⁴

Za hlavní důvod zavedení tohoto speciálního postupu mimo sankční řízení do právního řádu České republiky byla snaha o zvýšení efektivity řešení méně závažných přestupků v dopravě a také snaha o zásadní posílení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních

---

⁴² VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 25 s.

⁴³ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212.

⁴⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45.

komunikacích, to vše ve smyslu právní zásady, která říká, že za každé protiprávní jednání by měla být uložena přiměřená sankce. V době zakotvení výše uvedeného institutu do právního řádu České republiky totiž zůstávalo vysoké množství přestupků proti bezpečnosti a plynulosti v dopravě zjištěných pomocí automatizovaných technických prostředků používaných bez obsluhy bez uložení přiměřené sankce a v důsledku toho docházelo k nepotrestání pachatelů těchto přestupků. K výše uvedené nemožnosti potrestání pachatelů přestupků v dopravě docházelo z důvodu reálné nemožnosti správního orgánu určit totožnost řidiče vozidla, který dané vozidlo v době spáchání přestupku řídil. Skutečnost nemožnosti potrestat vysoký počet přestupků, z výše uvedených důvodů, vyústil až ke snížení účelu a autority ProvPoz.⁴⁵ Existence tohoto institutu velice úzce souvisí s objektivní odpovědností provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz.

2.2 Právomoc a příslušnost správního orgánu k vydání výzvy k uhrazení určené částky

V této podkapitole se budu věnovat otázce oprávnění správního orgánu k vydání výzvy k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) ProvPoz. Výše zmíněné ustanovení ve svém prvním odstavci říká, že: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky.*“⁴⁶ Jedná se přitom o správní orgán, který je věcně a místně příslušný k projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ProvPoz.⁴⁷ K tomu, abychom mohli určit, který správní orgán bude oprávněn k vydání výzvy k uhrazení určené částky, tak musíme nejprve vyřešit věcnou a místní příslušnost správního orgánu k vedení řízení o přestupku, který byl spáchán, a v jehož důsledku byla tato výzva vydána. Dodejme jen, že k zahájení tohoto přestupkového řízení dochází až v případě, kdy nelze celou věc vyřešit pomocí předmětného speciálního postupu. Obecně platí, že správní řízení, tedy i přestupkové řízení, mohou vést a následně v jeho rámci rozhodovat, jen správní orgány, které jsou k tomu příslušné.

Věcná příslušnost k projednání přestupků v dopravě je vymezena v ustanovení § 125e) odst. 1 ProvPoz, ve spojení s ustanovením § 124 odst. 5 písm. k) ProvPoz, který říká, že přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Tato

---

⁴⁵ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212.

⁴⁶ aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212.

příslušnost určuje, který správní orgán má v prvním stupni vést příslušné přestupkové řízení a který má v dané věci působnost a pravomoc. Správní orgán může projednávat a rozhodovat věci, které mu byly svěřeny zákonem či na jeho základě.⁴⁸ Věcná příslušnost v sobě zahrnuje i prvek tzv. instanční příslušnosti, což znamená, že od věcné příslušnosti lze odvodit, který správní orgán bude příslušný k vedení odvolacího řízení.⁴⁹

Místní příslušnost k projednání přestupků v dopravě není na rozdíl od věcné příslušnosti v ProvPoz konkrétně upravena. Úprava místní příslušnosti se tak řídí již PřesZ, a to konkrétně ustanovením § 62 odst. 1 PřesZ, kde je uvedeno, že místně příslušný je ten správní orgán, v jehož správním obvodu byl daný přestupek, tedy v tomto případě přestupek dle ProvPoz, spáchán.⁵⁰ Místní příslušností správních orgánů ke správním řízením je určováno, konkrétně který z věcně příslušných správních orgánů k vedení řízení, v našem případě obecných úřadů obcí s rozšířenou působností, má dané správní řízení provést, a to s ohledem na územní působnost a lokalizaci daného správního orgánu.⁵¹

Můžeme tedy shrnout, že věcně příslušný je správní orgán, kterým je obecní úřad obce s rozšířenou působností. Místně příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností je obecní úřad obce, v jejímž správním obvodu, byl daný přestupek spáchán. Na základě výše uvedeného tedy bude výzva dle ustanovení § 125h) ProvPoz vydána obecním úřadem obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu byl daný přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích spáchán.

2.3 Podmínky užití speciálního postupu, iniciovaného na základě výzvy k uhrazení určené částky

V předchozích podkapitolách jsme si vymezili smysl a účel ustanovení § 125h) ProvPoz a v něm obsažené výzvy k uhrazení určité částky a dále jsme si objasnili, který správní orgán vydá tuto výzvu, a proto je nyní třeba rozebrat podmínky, za kterých může být daná výzva příslušným správním orgánem vydána.

Zákonné podmínky, které musí být splněny k tomu, aby mohlo dojít k vydání výzvy k uhrazení určené částky, nalezneme v ustanovení § 125h) odst. 1 ProvPoz, který říká, že: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku*

---

⁴⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 3. upravené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. 78 s.

⁴⁹ PRŮCHA, Petr. *Správní řád: s poznámkami a judikaturou: podle stavu k 1. 6. 2015*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. 49 s.

⁵⁰ aktuální znění: zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹ PRŮCHA, Petr. *Správní řád: s poznámkami a judikaturou: podle stavu k 1. 6. 2015*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. 51 s.

vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.⁵² Užití tohoto institutu v případě, že jsou splněny výše uvedené zákonné podmínky, by zpravidla mělo předcházet řízení o přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) odst. 1 ProvPoz, jehož se dopustí provozovatel vozidla tím, že nezajistí aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byla dodržena pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti řidiče zakotvené v příslušných ustanoveních ProvPoz.⁵³

Ke vztahu ustanovení § 125h) ProvPoz a ustanovení § 125f) ProvPoz se ve svém rozsudku ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45 vyjádřil i Nejvyšší správní soud, ve kterém uvedl: „Vydání výzvy podle § 125h zákona o silničním provozu tedy nelze chápat jako nutnou podmínku pro zahájení každého řízení o správním deliktu s provozovatelem vozidla podle § 125f) zákona o silničním provozu. Výzva provozovateli vozidla k uhrazení určené částky podle § 125h zákona je vydávána pouze v případě naplnění podmínek specifikovaných v odstavci 1. Pokud některá z podmínek naplněna není, může být řízení o správním deliktu podle § 125f zákona s provozovatelem vozidla zahájeno, aniž by zahájení řízení předcházelo vydání výzvy k uhrazení určené částky.“⁵⁴ Nyní se však vraťme k podmínkám aplikace ustanovení § 125h) ProvPoz, které je možno užít jen za současného splnění všech tří podmínek, jak vyžaduje zákon.

První podmínkou je naplnění předpokladů dle ustanovení § 125f) odst. 2 ProvPoz, tedy že došlo k:

a) porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, které bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, a to při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle ProvPoz, čímž je myšlena skutečnost, že předmětným protiprávním jednáním musí být naplněna některá ze skutkových podstat přestupku, které ProvPoz uvádí, například v ustanovení § 125c) ProvPoz a

---

⁵² aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁵³ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 388 s.

⁵⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45.

c) porušení pravidel silničního provozu nemělo za následek dopravní nehodu.⁵⁵ Ve smyslu ustanovení § 47 ProvPoz je dopravní nehodou myšlena: „*událost v provozu na pozemních komunikacích, například havárie nebo srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci a při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu.*“⁵⁶ Ve výše uvedeném lze spatřovat zásadní omezení aplikace speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, protože v případě, že dojde k dopravní nehodě ve smyslu výše uvedeného ustanovení, a tím pádem k porušení pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích, které nemá jen ohrožující charakter, tak dojde k vyloučení subsidiární odpovědnosti provozovatele vozidla. V případě způsobení dopravní nehody je tak třeba potrestat skutečného viníka dopravní nehody, a nikoli provozovatele vozidla.⁵⁷ To tedy znamená, že v případě způsobení dopravní nehody správní orgán nemůže tento speciální postup k vyřízení celé věci využít.

Druhou podmínkou je skutečnost, že totožnost řidiče vozidla, který řídil dané vozidlo v době spáchání některého z přestupků dle ustanovení §125c) ProvPoz, není známa anebo není jasná či zřejmá ani z podkladů pro zahájení řízení o přestupku, které má příslušný správní orgán k dispozici. Řada situací, kdy totožnost řidiče vozidla, kterým byl spáchán některý z přestupků, nebude známá, bude mít souvislost se způsobem, pomocí něhož dojde k odhalení spáchání některého z přestupků. Může se jednat o situace, kdy dojde k odhalení přestupku, aniž by se pachatel na daném místě spáchání přestupku v době jeho odhalení nacházel. Jako příklad můžeme uvést neoprávněné zastavení či stání, v tomto případě se nebude pachatel pravděpodobně nacházet na místě činu. Jako další příklad uveďme, již několikrát výše zmiňované překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kdy dojde k zachycení fotografie řidiče jedoucího v tomto vozidle pomocí automatizovaného technického zařízení používaného bez obsluhy, avšak správní orgán nebude moci při řešení přestupku z dané fotodokumentace jednoznačně identifikovat totožnost řidiče.⁵⁸

Ohledně interpretace výše uvedené druhé podmínky Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45 uvedl, že: „*Citované ustanovení míří na dvě situace: první z nich vyjadřuje vysokou míru pravděpodobnosti (hraničící s jistotou) o tom, kdo byl řidičem vozidla (totožnost řidiče vozidla je, resp. není známa). Totožnost osoby,*

---

⁵⁵ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212.

⁵⁶ aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁷ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212.

⁵⁸ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 389 s.

kteřá vozidlo řídila, bude známa typicky v případech, kdy je řidič vozidla strážníky policie zjištěn přímo ve vozidle a nepanují pochybnosti o tom, že vozidlo skutečně řídil. Dřuhou situaci představují případy, kdy sice neexistuje tak vysoký standard pravděpodobnosti o tom, kdo byl řidičem vozidla, jako v prvním případě, z podkladů pro zahájení řízení o přestupku však vyplývají indicie důvodně nasvědčující tomu, že vozidlo řídila určitá osoba (totožnost řidiče vozidla je, resp. není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku.“⁵⁹ To znamená, že výše uvedená podmínka bude naplněna, pokud správní orgán nemá informaci, na základě které by mohl určit totožnost řidiče s vysokou mírou pravděpodobnosti, nebo totožnost řidiče nelze určit ani z podkladu pro zahájení řízení o přestupku.

Třetí podmínku, kterou je třeba naplnit, aby mohlo dojít k vydání výzvy dle ustanovení § 125h) ProvPoz, je existence možnosti správního orgánu předmětné porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích projednat uložením pokuty příkazem na místě. Pomocí příkazu na místě lze projednat přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, které ProvPoz blíže specifikuje ve svém ustanovení § 125c) odst. 7. Konkrétně se jedná o přestupky podle ustanovení § 125c) odst. 1 písm. k), f) bodů 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, a písm. g) ProvPoz. Demonstrativně se jedná například o přestupky, kdy fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení motorového vozidla drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě, nebo třeba vjíždí na železniční přejezd v případech, kdy je to zakázáno.

Na základě ustanovení § 125c) odst. 8 ProvPoz se však speciální postup podle ustanovení § 125h) ProvPoz nevztahuje na přestupky, za které je obligatorně ukládána sankce v podobě zákazu činnosti, protože v tomto případě ProvPoz, ve výše zmíněném ustanovení, projednání přestupku pomocí příkazu na místě výslovně zakazuje.⁶⁰ Jinými slovy řečeno, výzvu k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) ProvPoz lze užít jen k řešení méně závažných přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Pokud se jedná o závažnější přestupek, za který je ukládána sankce v podobě zákazu činnosti, tak správní orgán nemůže tuto výzvu vůči provozovateli vozidla vydat. Zákon to striktně zakazuje. Jako příklad některého ze závažnějších přestupků, ve smyslu výše uvedeného, můžeme zmínit třeba přestupek dle ustanovení § 125c) odst. 1 písm. f) bod 3 ProvPoz, který

---

⁵⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45.

⁶⁰ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018. 779 s.

je spáchán tím, že při řízení motorového vozidla dojde k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více.

2.4 Obsah výzvy k uhrazení určené částky

V předchozí podkapitole bylo rozebráno, za splnění jakých zákonných podmínek se může správní orgán uchýlit k vydání výzvy k uhrazení určené částky dle ustanovení §125h) ProvPoz, a proto je načase v této podkapitole vymezit, jaké obsahové náležitosti musí daná výzva obsahovat. Zásadní obsahové náležitosti této výzvy jsou vymezeny v ustanovení § 125h) odst. 4 ProvPoz. Není však vyloučeno, aby výzva k uhrazení určené částky obsahovala i další náležitosti nad rámec výše uvedeného ustanovení zákona.

Každá výzva k uhrazení určené částky by tedy měla v prvé řadě obsahovat označení správního orgánu, který vydal tuto výzvu, tzn. název obecního úřadu obce s rozšířenou působností, název odboru, který vydal tuto výzvu, adresu tohoto úřadu, telefonní číslo k dovolání se na tento úřad, spisovou značku, pod kterou byla výzva vydána, číslo jednací, údaje o kontaktní emailové adrese obecního úřadu obce s rozšířenou působností, datum kdy byla výzva vydána a údaj o tom, který zaměstnanec příslušného správního orgánu danou věc vyřizuje. Dále by měla výzva obsahovat údaje o adresátu výzvy, v tomto případě provozovateli vozidla, kdy se jedná o datum narození, jméno a příjmení provozovatele vozidla a jeho doručovací poštovní adresu. Výzva k uhrazení určené částky dále obsahuje údaj o tom, že se jedná o výzvu k uhrazení určené částky, například formou nadpisu a odkazu na příslušná ustanovení SpŘ a ProvPoz, na jejichž základě byla tato výzva vydána.

Výše uvedené obsahové náležitosti charakterizovaly spíše formální náležitosti výzvy, kdy absence některého z těchto údajů nezpůsobuje žádné zásadní negativní důsledky. Mezi důležitější obsahové náležitosti výzvy však patří informace o skutečnosti, že správní orgán vyzývá provozovatele vozidla k zaplacení určené částky, v jaké výši je peněžní částka určená k úhradě správním orgánem stanovena, že rozhodným okamžikem pro dodržení lhůty k zaplacení určené peněžní částky je den připsání příslušné částky na bankovní účet správního orgánu⁶¹, údaj o lhůtě, do které je splatná tato částka a jež plyne od doručení této výzvy provozovateli vozidla, číslo bankovního účtu, na který má být určená částka provozovatelem vozidla uhrazena, variabilní symbol, údaje o bankovním spojení ze zahraničí, a případně informace o možnosti složit určenou částku k úhradě v hotovosti na pokladně příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Ve výzvě je třeba uvést údaje o vozidlu, kterým

---

⁶¹ Metodika k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., Č. j.: 8/2013-160-OST/5. 5 s.

měl být daný přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích spáchán, a to uvedení tovární značky vozidla a registrační značky.

Mezi další zásadní obsahové náležitosti, které musí výzva obsahovat, patří popis skutku s označením místa, ve kterém místě obce došlo ke spáchání přestupku, času spáchání daného přestupku, a označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, to znamená údaje o právní kvalifikaci porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Ve výzvě je také zmiňována skutečnost, že daný přestupek lze projednat uložením pokuty pomocí příkazu na místě.⁶²

V každé výzvě musí být dále uvedeno poučení správního orgánu o důsledku včasného uhrazení určené částky ze strany provozovatele vozidla ve prospěch správního orgánu, který spočívá v odložení celé věci na základě ustanovení § 125h) odst. 5 ProvPoz, a zároveň sdělení, že u takto vyřešeného přestupku není provozovatel vozidla bodově postižen. Kromě výše uvedeného poučení výzva obsahuje také poučení provozovatele vozidla o možnosti správnímu orgánu písemně sdělit údaje o skutečné totožnosti řidiče vozidla, který měl řídit dané vozidlo v době spáchání přestupku, v případě, že se provozovatel vozidla rozhodne neuhradit určenou částku ve stejné lhůtě, kterou má k možnému uhrazení k určené částky, jež plyne od doručení této výzvy. Za tyto údaje k písemnému sdělení se považují: jméno a příjmení, datum narození, bydliště a adresa pro doručování údajného řidiče vozidla. Toto sdělení se považuje za podání vysvětlení ve smyslu ustanovení § 137 SpŘ. Mezi další poučení, které musí správní orgán ve výzvě obsáhnout, patří i poučení o tom, že v případě uhrazení určené částky ze strany provozovatele vozidla po lhůtě splatnosti, mu bude tato částka bezodkladně správním orgánem navracena. Správní orgán ve výzvě nadále poučuje provozovatele vozidla i o důsledku neposkytnutí údajů o údajném řidiči vozidla správnímu orgánu, případně o poskytnutí neúplných údajů či o důsledku případného neprokázání viny údajného řidiče. Pokud se provozovatel vozidla zachová některým z výše uvedených způsobů, tak důsledkem jeho jednání bude zahájení přestupkového řízení pro spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) ProvPoz.⁶³

Správní orgán může k samotné adresované provozovateli vozidla přiložit i přílohy související se samotnou výzvou, mezi které mohou patřit například: protokol o měření

---

⁶² Výzva k uhrazení určené částky ze dne 20. 9. 2019, sp. zn. SZ MěU Litomyšl 083767/2019/Tal.

⁶³ Výzva k uhrazení určené částky ze dne 20. 9. 2019, sp. zn. SZ MěU Litomyšl 083767/2019/Tal.

rychlosti či fotografie předmětného vozidla zaznamenaná automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, formulář k podání vysvětlení a další.⁶⁴

Protokol o měření rychlosti slouží k prokázání skutečnosti, že v daném čase a na daném místě předmětné vozidlo skutečně projíždělo, a zároveň došlo ke spáchání přestupku. Tento protokol obsahuje specifikaci automatizovaného technického zařízení používaného bez obsluhy, pomocí kterého byl daný přestupek zaznamenán, a to v podobě uvedení výrobní tovární značky daného zařízení, výrobního čísla zařízení, případně čísla verze používaného zařízení, dále stručnou specifikaci přestupku, například překročení nejvyšší dovolené rychlosti, datum, čas a místo spáchání přestupku, znění registrační značky předmětného vozidla, délku měřeného úseku; pokud se jedná o případ úsekového měření, údaj o času průjezdu na daném místě, naměřenou rychlost v km/h, kterou vozidlo dané místo či úsek projelo a uvedení maximální dovolené rychlosti v daném místě.⁶⁵

Formulář k podání vysvětlení slouží provozovateli vozidla k tomu, aby mohl jednoduše sdělit správnímu orgánu údaje o totožnosti osoby řidiče, který řídil předmětné vozidlo v době spáchání přestupku, a pomoci tak správnímu orgánu potrestat skutečného pachatele. V případě, že provozovatel vozidla bude chtít podat touto formou vysvětlení správnímu orgánu ohledně výše uvedeného, tak mu jednoduše postačí tento formulář vyplnit a zaslat správnímu orgánu, který vůči němu vydal výzvu k uhrazení určené částky. Tento formulář obsahuje adresu správního orgánu, kterému má být předmětný formulář zaslán, poučení o neexistenci možnosti zaslání tohoto formuláře správnímu orgánu v případě, že dojde uhrazení určené částky dle výzvy podle ustanovení § 125h) ProvPoz ze strany provozovatele vozidla, popis přestupku, ke kterému se tento formulář vztahuje, prázdné kolonky se jménem a příjmením, datem narození, trvalým pobytem, adresou pro doručování a jinými skutečnostmi ke sdělení, které by měl provozovatel vozidla při podávání vysvětlení touto formou vyplnit, a prázdné kolonky se jménem a příjmením, případně názvem, pokud se jedná o právnickou osobu, datem narození/IČ, trvalým pobytem/sídlem, adresou pro doručování, které by měl vyplnit provozovatel vozidla též. V první případě se jedná o údaje ohledně totožnosti řidiče vozidla, který řídil předmětné vozidlo v době spáchání přestupku, a ve druhém případě o údaje provozovatele vozidla. Na konci je třeba formulář vlastnoručně podepsat.⁶⁶

Přílohy k výzvě dle ustanovení § 125h) ProvPoz mohou obsahovat i další dokumenty kromě výše uvedených. Může se jednat například o poučení provozovatele vozidla ohledně

---

⁶⁴ Aktuálnost informací v této kapitole, kde je pracováno se zdroji z aplikační praxe z roku 2019, byla ověřena i ke dni 1. 3. 2021.

⁶⁵ Protokol o měření rychlosti ze dne 20. 9. 2019.

⁶⁶ Formulář k podání vysvětlení ze dne 20. 9. 2019.

nezbavení se odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla v případě, že provozovatel vozidla vozidlo již prodal, avšak nedošlo k jeho přepsání v Centrálním registru vozidel, poučení o existenci liberačních důvodů, díky kterým, v případě že dojde k jejich prokázání, nebude provozovatel vozidla odpovídat za přestupek provozovatele vozidla nebo poučení o možnosti učinit podání vůči správnímu orgánu písemně nebo v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem, internetový odkaz na ověřovací list měřidla, kterým byl daný přestupek odhalen, a případně QR kód, pomocí kterého lze určenou částku ve výzvě dle ustanovení § 125h) ProvPoz uhradit.⁶⁷

Součástí výzvy k uhrazení určené částky naopak nemusí být odůvodnění, na základě jakých kritérií správní orgán stanovil konkrétní výši částky určené k úhradě, a to i přesto, že ProvPoz při jejím určení předpokládá užití institutu správního uvážení ze strany příslušného správního orgánu.⁶⁸

2.5 Doručování výzvy k uhrazení určené částky

Nedílnou součástí řešení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, pomocí výše zmíněné výzvy provozovateli vozidla, dle ustanovení § 125h) ProvPoz, je i problematika doručování této výzvy provozovateli vozidla. Od časového okamžiku, kdy dojde k doručení výzvy provozovateli vozidla, totiž plyne lhůta pro uhrazení určené částky určené ve výzvě, kdy tato lhůta je nastavena na 15 dnů a to na základě ustanovení § 125h) odst. 3 ProvPoz, které stanoví, že: „určená částka je splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1.“⁶⁹ Zákon tedy s okamžikem doručení výzvy provozovateli vozidla spojuje závažné důsledky. Ke smyslu doručování se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 8. 2005, sp. zn. 2 Afs 202/2004, ve kterém zastává názor, že hlavním účelem doručování je seznámení adresáta s obsahem písemnosti.⁷⁰ ProvPoz ve svých ustanoveních neobsahuje speciální právní úpravu problematiky doručování právních písemností jejich adresátům, a proto musí správní orgán při doručování výzvy postupovat dle relevantních ustanovení SpŘ.

Související otázka, kterou bylo třeba vyřešit v době, kdy byl tento institut v právním řádu České republiky novinkou, byla otázka, zdali je nutné doručovat výzvu provozovateli vozidla do vlastních rukou, či nikoli. V té době odborná veřejnost zaujala názor, že z povahy věci by

---

⁶⁷ Doplnující informace k výzvě ze dne 20. 9. 2019.

⁶⁸ [BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

⁶⁹ aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2005, sp. zn. 2 Afs 202/2004.

se mělo do vlastních rukou provozovatele vozidla doručovat.⁷¹ Čas ukázal, že tento názor byl správný, a proto se v dnešní současné komentářové literatuře dočteme, že se doručuje dle příslušných ustanovení SpŘ, a to do vlastních rukou, s možností doručení výzvy i tzv. fikcí.⁷² Důvod, proč je v tomto případě žádoucí doručovat do vlastních rukou adresáta, je jasný. Pokud by totiž bylo doručováno provozovateli vozidla jinak než do vlastních rukou, tak by se nemusel o doručení výzvy včas dozvědět, a mohlo by tak dojít ke zmeškání lhůty k uhrazení určené částky.

Doručování do vlastních rukou je způsob doručování právní písemnosti, který spočívá v doručení předmětné písemnosti přímo do vlastních rukou adresáta, kdy se doručuje rovnou konkrétnímu adresátovi. Tento adresát si však může zvolit zmocněnce pro doručování, tedy jinou osobu, které bude doručováno, avšak se stejnými účinky, jako by bylo doručováno přímo adresátovi.⁷³ Doručování do vlastních rukou je správním orgánem preferováno také proto, že se jedná o nejjistější a nejprůkaznější způsob doručování. Skutečnost, že došlo k doručení do vlastních rukou adresáta nebo osoby k tomu oprávněné, vyplývá z údajů uvedených na doručence. Z doručenky lze zjistit, jestli došlo k doručení, a kdy k případnému doručení došlo, což je klíčové zjištění pro další postup správního orgánu v rámci speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz.⁷⁴

SpŘ však pamatuje také na situace, kdy z různých důvodů k doručení dané písemnosti, v našem případě výzvy k uhrazení určené částky, provozovateli vozidla do vlastních rukou nedojde. V případě, že budou splněny zákonné podmínky, tak může dojít k aplikaci tzv. fikce doručení. Proto uvedme některé situace, kdy dojde k využití této fikce. Ve většině případů je doručováno do vlastních rukou doručovatelem, který pokud zastihne adresáta nebo osobu oprávněnou k převzetí písemnosti, a ta poskytne součinnost, tak převezme písemnost a dojde k doručení v tento konkrétní okamžik. Ne vždy se však podaří doručit danou písemnost takto jednoduše, a to například v situaci, kdy adresát písemnosti odmítne danou zásilku převzít, nepodepíše se na doručence, a tím znemožní úspěšné doručení. V takovém případě doručovatel této osobě předá poučení o právních důsledcích tohoto znemožnění doručení, tedy o fikci doručení. Dle tohoto poučení se doručovaná písemnost bude považovat za doručenu dnem, kdy došlo k neúspěšnému pokusu o doručení.

---

⁷¹ VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6, s. 208–212.

⁷² [BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽINEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

⁷³ JEMELKA, Luboš a kol. *Správní řád: Komentář*. 6. vydání. Praha: C.H.Beck, 2019. 141 s.

⁷⁴ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 3. upravené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. 120 s.

Jiná situace nastává v případě, že adresát písemnosti nebyl doručovatelem zastižen, případně ani jiná osoba, třeba právě zmocněnec pro doručování. V této situaci se předmětná písemnost uloží na dobu 10 dnů u provozovatele poštovních služeb, pokud probíhal pokus o doručení jeho pomocí, případně u správního orgánu. Aby se adresát dozvěděl o pokusu doručení, je mu nejčastěji v poštovní schránce, případně na dalším vhodném místě, zanechána výzva k vyzvednutí si písemnosti, jejímž obsahem je poučení o možnosti vyzvednutí předmětné písemnosti do 10 dnů. Výzva k vyzvednutí si písemnosti dále obsahuje i poučení o právních důsledcích nevyzvednutí si této písemnosti. Pokud si adresát danou písemnost nevyzvedne v této lhůtě, tak se má za to, že je písemnost doručena posledním dnem této lhůty, dojde tedy také k fikci doručení. K fikci doručení dojde i v případě, že adresát nebyl doručovatelem písemnosti fyzicky zastižen a v průběhu úložní doby si zásilku přijde vyzvednout, ale opět odepře poskytnutí potřebné součinnosti z jeho strany.⁷⁵

Na základě výše uvedeného je možné konstatovat, že doručování je důležitou součástí speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, kdy se předmětná výzva k uhrazení určené částky doručuje do vlastních rukou adresáta. V jistých případech lze aplikovat pravidla o fikci doručení. Lhůta k uhrazení určené částky běží od okamžiku doručení výzvy, tedy od okamžiku převzetí výzvy adresátem, nebo při aplikaci fikce doručení, okamžikem odmítnutí převzetí výzvy, okamžikem uplynutí lhůty pro vyzvednutí si dané písemnosti, tzn. výzvy, anebo případně okamžikem odmítnutí převzetí písemnosti při návštěvě místa, kde je daná zásilka uložena.

2.6 Projednání přestupku pomocí výzvy k uhrazení určené částky

Když jsme v předchozích podkapitolách vymezili, za jakých podmínek může příslušný správní orgán vydat výzvu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, pojednali o obsahových náležitostech výzvy a o způsobech doručování výzvy provozovateli vozidla, tak je na místě uvést základní skutečnosti o samotném procesu projednání přestupku pomocí této výzvy, ve smyslu jejího praktického využití ze strany správního orgánu. Pro názorné vysvětlení výše uvedeného bude nejjednodušší si předmětnou problematiku vysvětlit na konkrétním praktickém příkladu, který dle mého názoru může nejčastěji v praxi správních orgánů nastat.

Představme si tedy situaci, kdy dojde ke spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 ProvPoz, kdy se řidič vozidla dopustí přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích tím, že při řízení motorového vozidla překročí nejvyšší dovolenou

---

⁷⁵ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 3. upravené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. 127–130 s.

rychlost v obci o méně než 20 km/h. Zároveň však nedojde v důsledku tohoto jeho jednání ke způsobení dopravní nehody ve smyslu ustanovení § 47 ProvPoz, tento přestupek bude zjištěn pomocí automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, totožnost řidiče nebude známa a daný přestupek by bylo možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. V důsledku výše uvedeného tedy dojde ke splnění podmínek pro vydání výzvy dle ustanovení § 125h) ProvPoz. Pro úplnost dodejme, že výzvu lze vydat i v případě nedovoleného stání či zastavení vozidla, což ale není tato situace.⁷⁶

Dle ustanovení § 124 odst. 5 písm. k), projednává přestupky podle ProvPoz obecní úřad obce s rozšířenou působností. Z tohoto důvodu dochází k aplikaci ustanovení § 73 PřesZ, na základě kterého mají orgány Policie České republiky, nebo Vojenské policie, či jiné správní orgány povinnost, v případě, že mají důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, k jehož projednání nejsou příslušné, oznámit tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. V případě orgánů obecní policie dochází k tomuto oznámení na základě ustanovení § 10 odst. 2 ObcPol, podle kterého je strážník obecní policie povinen oznámit příslušnému orgánu podezření, že byl spáchán přestupek, jehož projednání patří do působnosti tohoto orgánu.

Protože se monitorování dopravy v obci zpravidla věnují orgány obecní policie, tak poté, co se správní orgán, zmocněný k projednávání přestupků dle ProvPoz, tedy obecní úřad obce s rozšířenou působností, dozví o podezření ze spáchání přestupku od orgánů obecní policie postupem podle ustanovení 10 odst. 2 ObcPol, případně od orgánů Policie České republiky postupem podle ustanovení § 73 PřesZ, a to na základě oznámení o důvodném podezření o spáchání přestupku, tak tento příslušný správní orgán vyhodnotí možnosti svého dalšího postupu v celé věci.⁷⁷

V této souvislosti třeba doplnit skutečnost, že postup podle ustanovení § 74 PřesZ je z logiky věci v této situaci vyloučen, neboť k vydávání výzev k uhrazení určené částky zpravidla dochází druhý nebo třetí den po obdržení oznámení o důvodném podezření o spáchání přestupku. Aplikace ustanovení § 74 PřesZ přitom vyžaduje po příslušných orgánech, například orgánech Policie ČR, šetření předmětné věci. Toto případné šetření ve smyslu ustanovení § 74 PřesZ je však velice ztíženo v důsledku nemožné identifikace podezřelé osoby řídící automobil. A protože navíc k vydávání výzev k uhrazení určené částky

---

⁷⁶ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

⁷⁷ JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020. 574 s.

dochází druhý nebo třetí den po obdržení oznámení o důvodném podezření o spáchání přestupku, jak je psáno výše, je jasné, že je postupováno podle ustanovení § 73 PřesZ a nikoli dle ustanovení § 74 PřesZ, kdy nemůže být vyšetřování ve smyslu ustanovení § 74 PřesZ vedeno. Pokud by bylo vedeno, tak by v důsledku téměř nemožné identifikace podezřelého nemohlo být skončeno v rádech dvou, nebo tří dnů. Výše uvedená tvrzení se zakládají na odpovědi na dotaz vznesený vůči Městskému úřadu v Litomyšli.

Pokud příslušný správní orgán usoudí, že došlo ke splnění zákonných podmínek předpokládaných v ustanovení § 125h) ProvPoz, bude oprávněn k vydání výzvy k uhrazení určené částky vůči provozovateli vozidla. Správní orgán se však nemusí dozvědět o spáchání přestupku pouze pomocí oznámení, ale i ze svého vlastní úřední činnosti.

Následně správní orgán vydá vůči provozovateli vozidla výzvu k uhrazení určené částky a tuto výzvu mu doručí. K vydání výzvy ze strany správního orgánu musí dojít bezodkladně, což znamená, že by k provedení tohoto úkonu mělo dojít v řádu několika dnů, a to po zjištění nebo oznámení o údajně spáchaného přestupku.⁷⁸ Obsahem výzvy budou náležitosti uvedené výše a provozovatel předmětného vozidla bude vyzván k úhradě určené částky ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy. Ministerstvo dopravy, odbor agend řídičů, se ve svém Komplexním metodickém stanovisku k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, vyjádřilo k okamžiku rozhodnému pro dodržení lhůty k zaplacení určené částky, kdy podle jeho názoru „*rozhodným okamžikem pro dodržení lhůty k zaplacení je den připsání částky na účet nebo den jejího složení na pokladně správního orgánu.*“⁷⁹ Provozovatel vozidla tedy musí zajistit, aby daná určená peněžní částka byla připsána poslední den lhůty na bankovní účet správního orgánu nebo aby byla složena v hotovosti na pokladně správního orgánu.

Ke stanovení výše určené částky k úhradě ve výzvě nutno poznamenat, že správní orgán by se měl řídit výší částky, respektive pokuty, kterou lze za totožný přestupek uložit příkazem na místě. Mezi kritéria nutné ke zvážení správního orgánu při určování výše částky k uhrazení patří zejména závažnost porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích či povinností řidiče.⁸⁰ K této problematice se opět vyjadřuje i Ministerstvo dopravy ve svém Komplexním metodickém stanovisku k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, kdy poznamenává,

---

⁷⁸ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 391 s.

⁷⁹ Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, 3 s.

⁸⁰ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018. 779 s.

že: „určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, již je možno uložit v blokovém řízení. Při stanovení její výše správní orgán vždy přihlédne k závažnosti porušení povinnosti řidiče nebo pravidel silničního provozu, zváží okolnosti stanovené v ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPř“), i skutečnost, že účelem takového postupu je vést „řízení“ co nejjednodušším a rychlým způsobem. Současně se doporučuje její výši stanovit v ¼ až ½ zákonného rozpětí.“⁸¹ Ve výši této určené částky k uhrazení by mělo být zohledněno preventivní působení a výchovné působení na pachatele, kdy postavení této povinnosti k uhrazení určené částky je obdobné, jako postavení účelu sankce v případě trestu.⁸²

Nutno poznamenat, že výše uvedené Metodické stanovisko vzniklo ještě před datem 1. 7. 2017, kdy blokové řízení bylo nahrazeno právě příkazem na místě,⁸³ a také za účinnosti ZoPř. Výše uvedená skutečnost ale správním orgánům nebrání, aby se řídily doporučeními v této metodice i v dnešních dnech, když místo ustanovení § 12 odst. 1 a 2 ZoPř postupují dle ustanovení § 37 PřesZ a podle ustanovení § 125c) odst. 7 ProvPoz, kde je upravena problematika příkazu na místě. K výše uvedenému odkazu na ustanovení § 12 ZoPř, potažmo na ustanovení § 37 PřesZ, je třeba zmínit, že se dle mého názoru jedná o chybný odkaz. V rámci speciálního postupu by se totiž neměl užívat subsidiárně PřesZ, ale přímo SpŘ, protože v případě speciálního postupu se nejedná o přestupkové řízení. Místo výše uvedeného odkazu by zde měl být odkaz na užití ustanovení § 2 odst. 4 SpŘ, obsahující zásadu legitimního očekávání, který říká, že: „Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“⁸⁴

Podle výše uvedeného ustanovení ProvPoz lze uložit příkazem na místě pokutu do 2 000,- Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. k), 1 000,- Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4, nebo 2 500,- Kč za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8, 9, 11 a písm. g). Z výše uvedených částek tedy správní orgán v rámci svých úvah o výši částky určené k úhradě ve výzvě vychází, přičemž jednotlivé výše těchto částek nebyly při nahrazování blokového řízení příkazem na místě jakkoli pozměněny. V tomto ohledu tedy nic nebrání tomu, aby správní orgán dle doporučení Ministerstva dopravy postupoval. K aplikaci tohoto Metodického stanoviska ve správní praxi, a to na základě tvrzení Městského úřadu

---

⁸¹ Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, 3 s.

⁸² Tamtéž. 3 s.

⁸³ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018. 779 s.

⁸⁴ aktuální znění: zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění jeho pozdějších předpisů.

v Litomyšli, třeba zmínit, že nikoli všechny správní orgány se výše uvedeným doporučením řídí, kdy výši určených částek ve výzvě určují například tak, že podle naměřené rychlosti diferencují částku, kterou určí provozovateli vozidla ve výzvě k úhradě. Například při překročení rychlosti o méně než 20 km/h existuje zákonná možnost uložit pokutu do 1 000 Kč. Správní orgán má odstupňovány částky ve výši 400, 600, 800, 1 000,- Kč podle toho, jak rychle motorové vozidlo jelo. Dle mého názoru není tento postup správních orgánů korektní, protože při stanovování výše určené částky ve výzvě přihlížejí pouze k rychlosti a nikoli ke konkrétním okolnostem spáchaného přestupku. Zároveň tedy dochází k nenaplnění Metodického stanoviska a ani zákonných povinností správních orgánů vyplývajících z ustanovení § 2 odst. 4 SpŘ. Můžeme se tak ptát, do jaké míry má existence výše uvedeného Metodického stanoviska smysl, pokud se jím správní orgány neřídí?

Nyní se opět vraťme k řešení problematiky projednání přestupku pomocí výzvy k uhrazení určené částky. Po úspěšném doručení výzvy provozovateli vozidla bude moci provozovatel vozidla dobrovolně určenou částku ve výzvě ve lhůtě 15 dnů uhradit. Pokud k úspěšnému uhrazení určené částky dojde, tak správní orgán přestupkovou věc postupem podle ustanovení § 125h) odst. 5 ProvPoz odloží. Celá věc bude odložena jako přestupek neznámého pachatele. ProvPoz tak stanovuje další důvod pro odložení oznámeného přestupku nad rámec obecné právní úpravy obsažené v ustanovení § 76 PřesZ.⁸⁵ Uhrazená částka je ve smyslu ustanovení § 125h) odst. 8 ProvPoz příjmem obce, jejíž obecní úřad s rozšířenou působností výzvu k uhrazení určené částky vydal.

V případě, že nedojde k uhrazení určené částky provozovatelem vozidla ve prospěch obecního úřadu obce s rozšířenou působností postupem výše uvedeným, tak správní orgán musí pokračovat v šetření přestupku. K uhrazení určené částky nemusí dojít z různých důvodů. Mezi nejčastější důvody patří pozdní uhrazení určené částky, ke kterému dojde v případě překročení lhůty 15 dnů k uhrazení, kterou obsahuje ustanovení § 125h) odst. 3 ProvPoz. Dále může nastat také situace, kdy nedojde k uhrazení určené částky vůbec nebo dojde k uhrazení, avšak ve vyšší částce, než jaká byla správním orgánem určena ve výzvě. Pokud dojde k pozdnímu uhrazení částky určené ve výzvě, tak správní orgán má povinnost tuto částku provozovateli vozidla bezodkladně vrátit.⁸⁶ Pokud však dojde k uhrazení ze strany provozovatele vozidla, avšak ve vyšší částce, než mělo být uhrazeno, třeba i jen o jednu

---

⁸⁵ Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, 3 s.

⁸⁶ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 390 s.

korunu, tak nastává situace, na kterou zákon výslovně nepamatuje, což způsobuje problém, který je popsán v další kapitole.

K neuhrazení určené částky však může dojít také v případě, kdy provozovatel vozidla využije své právo zakotvené v ustanovení § 125h) odst. 6 ProvPoz, díky kterému nemusí uhradit určenou částku, ale může správnímu orgánu, který vydal výzvu, písemně a ve stejné lhůtě, ve které měl možnost uhradit určenou částku, sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla, který řídil předmětné vozidlo v době spáchání přestupku. Toto sdělení je považováno za podání vysvětlení ve smyslu ustanovení § 137 Spř.⁸⁷ Toto vysvětlení může provozovatel vozidla poskytnout například pomocí vyplnění formuláře k podání vysvětlení a jeho následného zaslání na adresu správního orgánu uvedenou v tomto formuláři.⁸⁸ V tomto případě je povinností správního orgánu učinit nezbytné kroky ke zjištění osoby, která dané vozidlo v době spáchání přestupku řídila, a zjistit tak totožnost skutečného pachatele přestupku.⁸⁹ Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2020, sp. zn. 9 As 311/2018-27: „*Není naplněním nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (ve znění účinném do 30. 6. 2017), pouze jedině doručení předvolání k podání vysvětlení, na něž označená osoba nereaguje, ale správní orgán musí učinit další smysluplný úkon směřující ke zjištění pachatele (např. předvedení dotčené osoby či ověření její aktuální adresy v příslušných registrech)*“.⁹⁰ Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 2014, sp. zn. 30 A 43/2014, by v této souvislosti měl správní orgán po pachateli daného přestupku aktivně pátrat, pokud jsou dostatečné indicie k tomu, aby mohl správní orgán dospět ke správné identifikaci pachatele přestupku.⁹¹

Pokud se však správnímu orgánu nepodaří do 60 dnů od přijetí oznámení, nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti osobě, u které se správní orgán domnívá, že mohla v době spáchání přestupku, dané vozidlo řídit, tak věc odloží. V případě, že bylo zahájeno přestupkové řízení o předmětném přestupku, avšak správní orgán nedokázal prokázat vinu obviněného, tak toto řízení bude

---

⁸⁷ Metodika k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., Č. j.: 8/2013-160-OST/5. 5 s.

⁸⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 3. upravené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. 146 s.

⁸⁹ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. *Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]*. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

⁹⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2020, sp. zn. 9 As 311/2018-27.

⁹¹ Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 2014, sp. zn. 30 A 43/2014.

zastaveno.⁹² V uvedeném případě může následně správní orgán zahájit přestupkové řízení proti provozovateli vozidla ohledně spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) odst. 1 ProvPoz, kdy: „*v takovém případě sice nebude řidič potrestán za spáchaný přestupek, nicméně nastoupí odpovědnost provozovatele vozidla.*“⁹³

Když shrneme výše uvedené, tak provozovatel vozidla má následující možnosti, jak na danou výzvu k uhrazení určené částky vydanou příslušným správním orgánem dle ustanovení § 125h) ProvPoz zareagovat. První možností je uhrazení určené částky v zákonné lhůtě 15 dnů ve prospěch správního orgánu a to postupem popsáním výše. Druhá možnost spočívá v podání vysvětlení správnímu orgánu ve smyslu ustanovení § 137 SpŘ ohledně totožnosti osoby řidiče, který měl dané vozidlo v čase spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích řídit. Příslušný správní orgán bude v tomto případě pokračovat v šetření přestupku na základě takto získaných informací. Podáním tohoto vysvětlení však provozovatel vozidla vystaví řidiče, který dané vozidlo v době spáchání přestupku řídil, riziku, že bude stíhán za spáchaný přestupek. Třetí možnost provozovatele vozidla spočívá v jeho nečinnosti, kdy na danou výzvu nebude vůbec žádným způsobem reagovat. Dojde tedy k neuhrazení určené částky a zároveň k nepodání vysvětlení ohledně totožnosti řidiče, který dané vozidlo v době spáchání přestupku řídil. Touto nečinností však provozovatel vozidla dá správnímu orgánu možnost k zahájení přestupkového řízení ohledně přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) odst. 1 ProvPoz. Předmětné přestupkové řízení bude moci být zahájeno kromě této situace i v případě, že se nepodaří, na základě podaného vysvětlení ze strany provozovatele vozidla ve smyslu ustanovení § 137 SpŘ předmětný přestupek objasnit.

2.7 Přestupek provozovatele vozidla

Jak jsem již uvedl výše, tak v některých situacích nemá správní orgán jinou možnost než zahájit s provozovatelem vozidla přestupkové řízení pro spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f) odst. 1 ProvPoz.

K tomu, aby mohlo dojít k zahájení přestupkového řízení pro spáchání přestupku provozovatele vozidla, však musí být naplněny následující procesní podmínky, mezi které patří: učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku ze strany obecního úřadu obce s rozšířenou působností jako orgánu I. stupně, nezahájení přestupkového řízení o přestupku

---

⁹² [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

⁹³ MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014. 226 s.

vůči údajnému řidiči, který spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kdy tato přestupková věc bude odložena, nebo bude daná věc zastavena, protože obviněnému řidiči z přestupku nebude spáchání přestupku prokázáno.⁹⁴ K problematice učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 10. 2015, sp. zn. 8 As 110/2015-46 poznamenal, že: „*šlo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla, vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku.*“⁹⁵ Pokud tedy provozovatel vozidla označí ve svém vysvětlení pomocí postupu popsaného výše osobu údajného řidiče, který měl spáchat daný přestupek, tak je nutné, aby se správní orgán, ve smyslu splnění této podmínky a pro možnost zahájení přestupkového řízení proti provozovateli vozidla, tímto vysvětlením zabýval a vyzval osobu uvedenou ve vysvětlení provozovatele vozidla k vlastnímu vysvětlení, nebo s ní případně zahájil přestupkové řízení o spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

V případě, že dojde k obstrukcím ze strany provozovatele vozidla, kdy například ve vysvětlení dojde k uvedení zesnulé osoby jako řidiče vozidla, nebo dojde k případu tzv. řetězení osob, či uvedení evidentně nedostupné osoby, tak se správní orgán nemusí tímto vysvětlením vůbec zabývat. Toto své počínání však musí řádně odůvodnit v rozhodnutí o odložení věci, případně v rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla. K tomuto postupu se může správní orgán uchýlit také v případě, kdy provozovatel vozidla vůbec nezareaguje na výzvu k uhrazení určené částky, v níž je zároveň vyzván ke sdělení totožnosti řidiče v podobě podání vysvětlení.⁹⁶ Korektnost tohoto postupu byla potvrzena i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 2 As 26/2016-45, kdy: „*v projednávaném případě je třeba uvést, že stěžovatelka byla k podání vysvětlení vyzvána (v souladu s § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu) právě již výzvou k úhradě podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu ze dne 7. 5. 2014. Na tuto výzvu však nereagovala, resp. nesdělila údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Požadovat pokračování za takového stavu po správním orgánu, aby provozovatele vozidla znovu a opakovaně vyzýval k podání*

---

⁹⁴ Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, 4 s.

⁹⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č.j.: 8 As 110/2015-46.

⁹⁶ Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, 5 s.

*vysvětlení, jak dovozuje v kasační stížnosti stěžovatelka, popř. aby činil další rozsáhlé kroky, by bylo proti smyslu dotčené právní úpravy.*⁹⁷

Při splnění výše uvedených zákonných podmínek lze tedy zahájit přestupkové řízení o přestupku provozovatele vozidla, avšak od tohoto okamžiku již nelze ze strany správního orgánu zahájit přestupkové řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vůči řidiči vozidla, a to na základě ustanovení § 125g) ProvPoz.⁹⁸ Správní orgán také není povinen v rámci vedení přestupkového řízení o přestupku provozovatele vozidla nařizovat ústní jednání, může tak ale učinit pokud to uzná za vhodné. Správní orgán tak ale musí učinit na požádání obviněného, pokud to je nezbytné k uplatnění jeho práv, případně nařídít ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Obviněný musí být o právu požadovat ústní jednání poučen.⁹⁹

I v případě zahájení tohoto řízení však má provozovatel vozidla stále možnost, jak se zprostit odpovědnosti za tento přestupek. Ustanovení § 125f) odst. 6 ProvPoz obsahuje liberační důvody, které v případě, že nastanou, budou znamenat beztrestnost provozovatele vozidla ve vztahu k jemu spáchanému přestupku. Mezi tyto liberační důvody zákon řadí možnost prokázat skutečnost, že v době před porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích nebo povinností řidiče, bylo dané vozidlo jeho provozovateli odcizeno, případně, že mu byla odcizena tabulka se státní poznávací značkou, nebo možnost prokázání skutečnosti, že podal k příslušnému správnímu orgánu žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. Důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů tíží provozovatele vozidla a je tedy jeho povinností, v případě že nechce odpovídat za přestupek provozovatele vozidla, aby naplnění některého z výše uvedených liberačních důvodů správnímu orgánu prokázal. Pokud se mu to nepodaří, tak jeho odpovědnost za tento přestupek zůstává zachována.¹⁰⁰

K sankci ve formě pokuty za tento přestupek jen uvedme, že správní orgán pro uložení správné výše pokuty užije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích nebo povinností řidiče vykazuje. Pokud by tedy došlo k porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, jak jsme uvedli výše v našem příkladu, a to dle ustanovení § 125 c) odst. 1 písm. f) bod 4 ProvPoz, tak správní orgán užije

⁹⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 2 As 26/2016-45.

⁹⁸ [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

⁹⁹ Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST, 6 s.

¹⁰⁰ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016. 766 s.

pro uložení správné výše pokuty rozmezí pokuty pro tento přestupek. ProvPoz ve svém ustanovení § 125f) odst. 4 dále uvádí, že pokuta nesmí převýšit částku 10 000, - Kč. Velice důležité však je, že pokud rozhodnutí o tomto přestupku předcházelo vydání výzvy k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) odst. 1 ProvPoz, a nebyla uhrazena, tak správní orgán není výší určené částky ve výzvě při stanovování výše pokuty za tento přestupek vázán. Správní orgán tak má možnost uložení pokuty ve vyšší částce než v předcházející výzvě.¹⁰¹ Nakonec uveďme, že správní orgán nemůže za přestupek provozovatele vozidla uložit sankci zákazu činnosti řízení motorových vozidel. Za tento přestupek nejsou provozovateli vozidla ani zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče.¹⁰²

2.8 Závěrečné shrnutí

Závěrem k této kapitole tedy nutno uvést, že zde můžeme pozorovat současné možnosti správního orgánu, které mu zákon přiznává, k tomu, aby mohlo dojít k náležitému potrestání řidiče vozidla v případě, že spáchal některý z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a není známa jeho totožnost. Správní orgán v tomto případě vydá výzvu k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) ProvPoz, kdy buď provozovatel vozidla uhradí danou částku, podá vysvětlení v podobě sdělení údajů o osobě, která měla řídit dané vozidlo, nebo nebude vůbec na výzvu jakkoli reagovat. V případě, že nedojde k uhrazení určené částky, nebo provozovatel vozidla nepodá vysvětlení, nebo se na základě podaného vysvětlení nepodaří správnímu orgánu potrestat řidiče daného vozidla, tak následně za splnění všech výše uvedených podmínek, zahájí správní orgán přestupkové řízení s provozovatelem vozidla ohledně přestupku provozovatele vozidla. Pokud se provozovateli vozidla nepodaří prokázat některý z liberačních důvodů, tak bude odpovídat za tento přestupek. Právní úprava výše uvedeného postupu obsahuje celou řadu problematických aspektů, které budou rozebrány v následující kapitole.

---

¹⁰¹ VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016. 387 s.

¹⁰² KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016. 765 s.

3. Vybrané problémy právní úpravy ustanovení § 125h) ProvPoz

V předchozí kapitole byl popsán postup řešení přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích ze strany příslušného správního orgánu v případech, kdy správní orgán nemůže s jistotou určit totožnost řidiče vozidla, který měl spáchat daný přestupek. Výše rozebraný postup správního orgánu, aktuální v době psaní této diplomové práce, však obsahuje řadu úskalí a problémů. Některé z nich budou rozebrány a okomentovány v této kapitole. Společně s rozбором a popisem těchto problémů se pokusím navrhnout možná řešení, kterými by mohlo dojít k odstranění či alespoň zmírnění dopadů těchto problémů na praktickou využitelnost ustanovení § 125h) ProvPoz.

Jak již bylo zmíněno v předchozích kapitolách, tak ProvPoz ve svém ustanovení § 125h) odst. 3 obsahuje lhůtu splatnosti v délce trvání 15 dnů, kdy do konce této lhůty může provozovatel vozidla, kterému byla doručena výzva k uhrazení určené částky, určenou částku ve prospěch správního orgánu, který vydal předmětnou výzvu, uhradit. Dle mého názoru, shodně s názorem odborné literatury, se jedná o nestandardně krátkou lhůtu, kdy v případě, že nedojde k uhrazení určené částky ze strany provozovatele vozidla v této lhůtě splatnosti, tak správní orgán nemá jinou možnost než určenou částku provozovateli vozidla bezodkladně vrátit, pokračovat v šetření přestupku a v případě splnění zákonných podmínek zahájit přestupkové řízení s provozovatelem vozidla. ProvPoz tedy vůbec neřeší situaci, kdy se provozovateli vozidla nepodaří, i třeba z pochopitelných důvodů, určenou částku ve lhůtě 15 dnů uhradit. K délce lhůty splatnosti odborná literatura uvádí, že: *„Splatnost částky je netypicky striktně nastavena na 15 dnů od doručení výzvy. Pokud není poslední den stanovené lhůty určená částka připsána na účet daného správního orgánu nebo v hotovosti uhrazena na jeho pokladně, je provozovateli vozidla striktně vrácena. Ten však v řadě případů vůbec následný pohyb na účtu nezjistí a je velmi nemile překvapen, když je za čas opakovaně povoláván k zodpovědnosti za situace, kterou považoval ze své strany za vyřízenou.“*¹⁰³ Dle mého názoru, se v důsledku výše uvedené zákonné povinnosti správního orgánu, tzn. povinnosti určenou částku provozovateli vozidla bezodkladně vrátit, jedná o zbytečné administrativní zatěžování správních orgánů. Tímto zároveň dochází ke vzniku zbytečných nákladů v podobě bankovních poplatků spojených s přijetím a vrácením určené částky. Dalším problémem souvisejícím s krátkou lhůtou k uhrazení určené částky ze strany

---

¹⁰³ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016. 772 s.

provozovatele vozidla je i situace, kdy si řidič vozidla například pronajme či zapůjčí vozidlo na určitou dobu, třeba v autopůjčovně, a v této době spáchá přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Následně dojde ze strany příslušného správního orgánu, v reakci na spáchaný přestupek, k vydání výzvy k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) ProvPoz. Ta však bude doručena provozovateli vozidla, v tomto případě autopůjčovně, a nikoli skutečnému řidiči. Provozovatel vozidla bude mít zájem na tom, aby nemusel určenou částku hradit sám z vlastních prostředků, a proto danou výzvu zašle řidiči, který měl pronajaté či zapůjčené vozidlo s tím, aby tuto částku uhradil. Řidič vozidla však z důvodu krátké lhůty často nestačí uhradit určenou částku v čas, a proto pravděpodobně následně, v případě splnění zákonných podmínek, správní orgán zahájí přestupkové řízení s autopůjčovnou jako s provozovatelem vozidla pro spáchání přestupku provozovatele vozidla. Výše uvedená situace se vztahuje i na leasingové společnosti jako na provozovatele vozidel. Jedná se tedy o další negativní následek krátkého trvání předmětné lhůty.¹⁰⁴

Další problém spatřuji také v nemožnosti správního orgánu prominout nedodržení předmětné lhůty k uhrazení určené částky ve výzvě v případě, že provozovatel vozidla nemohl uhradit určenou částku z omluvitelných důvodů. Správní orgán dále nemá ani možnost předmětnou krátkou lhůtu v odůvodněných případech případně prodloužit.

S výše uvedenými problémy souvisí také problematika úhrady určené částky, kdy tato částka je uhrazena buď dnem připsání dané částky na bankovní účet příslušného správního orgánu, nebo složením v hotovosti na pokladně téhož správního orgánu. O úhradě určené částky pomocí příkazu k úhradě platí, že ho lze realizovat buď elektronickou formou, osobně na pobočce bankovní instituce, osobně na pobočce České pošty nebo telefonicky. Zaměřím se zde na problematiku příkazu k úhradě provedeného elektronickou formou, kdy tento způsob úhrady patří v dnešní době k nejběžnějším.

Včasné uhrazení určené částky pomocí elektronického příkazu k úhradě je ovlivněno skutečností, kdy provozovatel vozidla zadá tento příkaz k úhradě ve svém internetovém bankovníctví, tedy v jaký konkrétní časový okamžik, a také skutečností, kdy dojde k připsání určené částky na bankovní účet příjemce, zde správního orgánu. Bankovní instituce mají přesně stanovené časové okamžiky, do kdy je třeba zadat tento příkaz k úhradě, aby platba odešla v ten stejný den. Například ČSOB má tento časový limit do 20:00 hodin v pracovní dny. Pokud provozovatel vozidla stihne zadat příkaz k úhradě do této doby, tak platba bude

---

¹⁰⁴ Důvodová zpráva k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. 31 s.

odeslána ještě v tento den, což však neznamená, že i tentýž den bude tato platba připsána na bankovní účet příjemci, tedy příslušnému správnímu orgánu. Tato skutečnost závisí na několika faktorech. Obecně platí, že pokud mají zadavatel příkazu k úhradě a příjemce platby účet u stejné bankovní instituce, tak platba dorazí tento den do půlnoci. Pokud však mají zadavatel příkazu k úhradě a příjemce bankovní účty u rozdílných bankovních institucí, tak zde může nastat problém, neboť daná platba bude připsána na účet příjemce až následující pracovní den. V případě, že platba bude zadána před víkendem nebo státním svátkem, tak se doba zpracování o tyto dny posune.¹⁰⁵

Provozovatel vozidla si tak při své snaze o úhradu určené částky ve výzvě pomocí elektronického příkazu k úhradě musí být vědom výše uvedených úskalí a příkaz k úhradě musí zadat v takový čas, aby bylo jisté, že platba skutečně dorazí v požadované lhůtě 15 dnů na bankovní účet správního orgánu. V důsledku výše uvedených skutečností dochází k faktickému zkrácení už tak krátké lhůty k uhrazení určené částky, které jde k tíži provozovateli vozidla. Ten by tedy měl zadat příkaz k úhradě alespoň 14. nebo raději 13. den dané lhůty a to nejlépe v pracovní den.

Dalším problémem právní úpravy ustanovení § 125h) ProvPoz, který považují za hodný k řešení je absence relevantní právní úpravy pro situaci, kdy provozovatel vozidla zašle na bankovní účet správnímu orgánu vyšší částku nebo nižší částku, než kolik mu byla ve výzvě určena. Dle správní praxe Městského úřadu v Litomyšli je situace, kdy provozovatel vozidla zašle nižší částku, než která mu byla určena ve výzvě, zřejmá. V takovém případě správní orgán nemůže považovat určenou částku ve výzvě za uhrazenou a vrátí celou nižší částku bezodkladně provozovateli vozidla na jeho bankovní účet.

V případě zaslání vyšší částky na bankovní účet správního orgánu už situace tak zřejmá není a správní orgán nemá postaveno na jisto, jak má v této věci dále postupovat, neboť relevantní právní úprava řešící tuto situaci prostě chybí. Není tedy jasné, jestli správní orgán musí i zde vrátit bezodkladně celou částku zpět na bankovní účet provozovateli vozidla, anebo jestli může vrátit provozovateli vozidla na bankovní účet pouze přeplatek, a následně celou přestupkovou věc odložit. Proto správní orgán na Městském úřadě v Litomyšli dříve v této problematice postupoval tak, že vracel pouze přeplatek, přičemž následně byl donucen, ze strany nadřízeného správního úřadu, tento postup opustit a začít vracet provozovateli vozidla bezodkladně celou částku zpět na bankovní účet. Došlo tedy ke změně správní praxe týkající se této situace. Protože se tímto problémem do dnešní doby nezabýval ani Nejvyšší

---

¹⁰⁵ *Tuzemské bezhotovostní úhrady* [online]. csob.cz, [cit. 4. ledna 2021]. Dostupné na <<https://www.csob.cz/portal/lide/ucty/platby/tuzemske-bezhotovostni-platby>>.

správní soud či některý z krajských soudů, případně odborná literatura, tak dle mého názoru stále není zřejmé, jakým způsobem by měl správní orgán v této věci postupovat.

V této souvislosti by však bylo možné odkázat na základní zásady činnosti správních orgánů či na principy dobré správy, kterými by se musí správní orgány řídit a v jejich mezích následně postupovat. Konkrétně se jedná o zásadu veřejné správy jako služby veřejnosti zakotvenou v ustanovení § 4 SpŘ.¹⁰⁶ V tom případě by tak mohlo být možné, aby správní orgány v situaci výše uvedené, mohly vracet provozovateli vozidla pouze přeplatek, a to právě na základě výše uvedené zásady či principu. To však nemění nic na skutečnosti, že užití obecných zásad a principů ve správní praxi může být problémové. Z tohoto důvodu by proto bylo více než vhodné, aby níže navrhované řešení bylo normováno přímo do znění ustanovení § 125h) ProvPoz.

---

¹⁰⁶ Veřejný ochránce práv. *Principy dobré správy* [online]. ochrance.cz, [cit. 6. ledna 2021]. Dostupné na <<https://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/principy-dobre-spravy/>>.

4. Návrhy variant řešení problémů právní úpravy ustanovení § 125h) ProvPoz

Řešení výše vymezených problémů by, dle mého názoru v obecné rovině, mělo spočívat ve zvýšení šance provozovatele vozidla k včasnému a bezproblémovému uhrazení určené částky ve prospěch správního orgánu. Pokud dojde ke zvýšení šance na uhrazení určené částky, tak zároveň dojde k vyřešení řady výše uvedených problémů. Jako konkrétní varianty řešení problematiky krátké lhůty můžeme uvést například: přiměřené prodloužení dané lhůty, prominutí nedodržení lhůty v odůvodněných případech ze strany správního orgánu, prodloužení lhůty na návrh provozovatele vozidla v odůvodněných případech, nebo dle komentářové literatury, také možnost „*zaplacit i po splatnosti, např. s mírným navýšením částky.*“¹⁰⁷

K možným řešením pomocí prodloužení lhůty z omluvitelných důvodů na návrh provozovatele vozidla a prominutí zmeškání lhůty z omluvitelných důvodů ze strany správního orgánu je třeba konstatovat skutečnost, že samotné uhrazení určené částky ze strany provozovatele vozidla, ve prospěch příslušného správního orgánu, není procesním úkonem podle SpŘ.¹⁰⁸ V této souvislosti tedy nelze užít relevantní ustanovení § 39 SpŘ a ustanovení § 42 SpŘ, což ve svém důsledku znamená, že správní orgán nemůže zmeškání dané lhůty prominout a ani prodloužit. Pokud bychom tedy chtěli zkusit vyřešit zmíněné problémy, a to pomocí některého ze dvou uvedených institutů, tak by musel být některý vybraný institut přímo zakotven do některého ustanovení ProvPoz, protože výše uvedená ustanovení SpŘ zde nemůžeme použít. Samotný přínos možnosti prominutí zmeškání dané lhůty ze strany správního orgánu z omluvitelných důvodů by závisel na vymezení podmínek, za kterých by k prominutí lhůty mohlo dojít. Mezi tyto omluvitelné důvody by mohly patřit takové skutečnosti, které nastanou v průběhu lhůty 15 dní k uhrazení určené částky. Konkrétně by se mohlo jednat například o zdravotní úraz, nemoc či obdobné situace, znemožňující provozovateli vozidla včas uhradit určenou částku. Po odpadnutí této překážky by provozovatel vozidla musel správnímu orgánu prokázat, že nemohl uhradit určenou částku ve výzvě kvůli některé z těchto skutečností, a společně s tímto prokázáním překážky uhradit i určenou částku. K prokázání tohoto tvrzení by provozovatel vozidla byl povinen předložit

---

¹⁰⁷ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018. 772 s.

¹⁰⁸ Důvodová zpráva k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. 31 s.

například potvrzení od ošetřujícího lékaře, případně lékařskou zprávou. V tomto případě by následně správní orgán považoval určenou částku za uhrazenou a zároveň by celou věc odložil, případně zastavil přestupkové řízení vedené s provozovatelem vozidla ohledně přestupku provozovatele vozidla. Nastavení těchto podmínek by muselo být takové, aby provozovatel vozidla měl vůbec šanci na jejich úspěšné splnění, a zároveň by nastavení předmětných podmínek muselo být takové, aby se zamezilo možnosti zneužití tohoto institutu ze strany provozovatele vozidla.

Ohledně možného řešení pomocí zaplacení určené částky po splatnosti s mírným navýšením částky, jsem toho názoru, že by se nemuselo jednat v zásadě o nevhodné řešení. Přínos tohoto řešení by závisel na znění pravidel upravujících stanovování zvýšené určené částky správním orgánem. Jinými slovy řečeno by šlo o to, jestli by se určená částka navyšovala třeba o určitý počet procent z původní výše určené částky na základě doby prodloužení provozovatele vozidla s úhradou, nebo by se určená částka navýšila o určitý počet korun za každý den prodloužení. Určitě by bylo možné vymyslet některé další postupy kromě výše uvedených. Dále by bylo třeba také vyřešit otázku, jestli by nebyla přínosná existence určitého maximálního rozsahu prodloužení, kdy by už při dosažení tohoto prodloužení nedocházelo k dalšímu navyšování určené částky, a správní orgán by musel předmětnou věc řešit již nikoli pomocí výzvy k uhrazení určené částky, ale pomocí šetření spáchaného přestupku a případného zahájení přestupkového řízení s provozovatelem vozidla. Fakticky by tak došlo k prodloužení lhůty k uhrazení určené částky, ale s poplatkem za prodloužení. Veškerá pravidla by také musela být nastavena tak, aby došlo k eliminaci rizika zneužívání zákona ze strany provozovatele vozidla.

Jako další variantu k řešení již uvedených problémů spatřuji v možnosti přiměřeného prodloužení lhůty k uhrazení určené částky, kdy se dle mého názoru jedná o nejjednodušší, nejschůdnější a také nejvíce efektivní řešení. Lhůtu k uhrazení určené částky by bylo třeba prodloužit přiměřeně, což znamená, že by lhůta nezůstala v krátkém trvání 15 dnů jako v době psaní této diplomové práce, a zároveň by nesměla být prodloužena příliš, protože by pravděpodobně došlo k neúměrnému prodloužení celého procesu řešení přestupků. Není také jasné, jestli by přílišné prodloužení lhůty vedlo k vyššímu počtu úspěšných úhrad určených částek ze strany provozovatelů vozidel na základě výzev dle ustanovení § 125h) ProvPoz, a to například v důsledku možného zapomenutí uhrazení určených částek ze strany provozovatelů vozidel, právě v důsledku neúměrně dlouhé lhůty. Pravděpodobně by nepřiměřené prodloužení lhůty bylo také v přímém rozporu se smyslem a účelem předmětné právní úpravy. Jaké je tedy nejvhodnější prodloužení lhůty k úhradě určené částky?

Ministerstva dopravy předložilo dne 1. 9. 2020 Poslanecké sněmovně Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Podle čl. I, bodu 86 daného návrhu má v ustanovení § 125h) odst. 3 ProvPoz dojít k nahrazení čísla „15“ číslem „30“.¹⁰⁹ Tento návrh na první pohled zřejmě dává smysl, neboť „*se velmi často stává, že je určena částka připsána na účet správního orgánu až 16. či 17. (případně pozdější) den po doručení výzvy k jejímu uhrazení.*“¹¹⁰ V případě schválení tohoto Návrhu zákona by k účinnosti této změny mělo dojít ke dni 1. 1. 2022.¹¹¹ Navrhovatel si od této změny slibuje, že: „*Navržené prodloužení lhůty bude přínosem jak pro provozovatele vozidel, tak pro správní orgány, kterým se sníží administrativní zatížení spojené s vrácením pozdě uhrazených určených částek, a ve svém důsledku povede k tomu, že větší podíl daných přestupků bude vyřízen prostřednictvím úhrady určené částky.*“¹¹²

K možným řešením problematiky úhrady určené částky a jejího připsání na účet již 15. je možné uvést, že případné řešení by mohlo spočívat v konstrukci nové pravomoci správního orgánu přímo do znění ustanovení § 125h) ProvPoz, díky které by správní orgán mohl, v případě, že provozovatel vozidla prokáže správnímu orgánu skutečnost, že zadal příkaz k úhradě poslední den lhůty, například pomocí výpisu z bankovního účtu ke dni úhrady určené částky, považovat určenou částku ve výzvě za uhrazenou.

Problém absence relevantní právní úpravy pro situaci, kdy provozovatel vozidla zašle na bankovní účet správnímu orgánu vyšší částku, než kolik mu byla ve výzvě určena, by mohl být vyřešen pomocí zpřesnění znění ustanovení § 125h) odst. 7 ProvPoz, kdy by do tohoto ustanovení byla zakotvena pravomoc správního orgánu, aby ve výše uvedeném případě, mohl provozovateli vozidla vrátit na jeho bankovní účet pouze přeplatek a celou přestupkovou věc odložit. Správní orgán by tak nemusel vracet celou částku provozovateli vozidla na bankovní účet a následně pokračovat v šetření přestupku, případně zahajovat přestupkové řízení s provozovatelem vozidla.

---

¹⁰⁹ Ke dni 1. 3. 2021, se tento Návrh zákona v rámci legislativního procesu nenachází ani ve fázi v prvního čtení v Poslanecké sněmovně. Je tedy otázkou, jestli a případně v jakém časovém horizontu, dojde ke schválení předmětného návrhu zákona.

¹¹⁰ Důvodová zpráva k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. 31 s.

¹¹¹ Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. 18 s.

¹¹² Důvodová zpráva k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. 31 s.

5. Závěrečné vyhodnocení navržených řešení

K možnému řešení problematiky lhůty k uhrazení určené částky ve výzvě, a to pomocí zakotvení možnosti správního orgánu k prominutí zmeškání lhůty ze strany provozovatele vozidla z omluvitelných důvodů přímo do ustanovení § 125h) ProvPoz konstatuji, že pozitiva tohoto řešení lze vnímat ve skutečnosti, že by došlo k možnosti správního orgánu prominout lhůtu k uhrazení určené částky, a díky tomu poskytnout provozovateli vozidla možnost k uhrazení určené částky, kterou v důsledku některého z omluvitelných důvodů neměl. Pokud by provozovatel vozidla po prominutí zmeškané lhůty určenou částku uhradil, tak by správní orgán mohl tuto přestupkovou věc odložit. Toto řešení by bylo jistě vstřícné k provozovatelům vozidel. Jako možná negativa výše uvedeného řešení můžeme uvést pravděpodobné zvýšení administrativního zatížení správních orgánů, zvýšení nákladů poštovního a znepréhlednění celého postupu správních orgánů. Problematická je také otázka, jestli by pomocí tohoto řešení došlo k úplnému vyřešení předmětných nedostatků právní úpravy. K případnému zavedení institutu prodloužení lhůty ze strany správního orgánu na návrh provozovatele vozidla z omluvitelných důvodů můžeme poukázat na závěry uvedené výše. Proto se ani zavedení tohoto institutu nejeví jako nejméně problematické řešení.

Ve věci možného řešení pomocí zaplacení určené částky po splatnosti s mírným navýšením částky, je třeba poznamenat, že by se ve své podstatě nemuselo jednat v zásadě o nevhodné řešení. Jako možný přínos tohoto řešení spatřuji skutečnost, že by provozovatel vozidla měl stále možnost uhradit určenou částku i po lhůtě v délce 15 dní. Nedochovalo by tedy automaticky k promeškání možnosti vůbec určenou částku uhradit, jak se bohužel děje v dnešní době. Provozovatel vozidla by tak stále měl možnosti určenou částku uhradit, avšak mírně navýšenou. Jelikož částky určené k úhradě jsou ve většině případů v řádech stokorun, tak by neměl být problém uhradit i mírně navýšenou částku. Je tedy pravděpodobné, že by velká část provozovatelů tuto možnost využívala právě proto, že by díky úspěšné úhradě navýšené určené částky došlo k odložení celé přestupkové věci ze strany správního orgánu. Negativum tohoto řešení spatřuji v možném navýšení administrativního zatížení správních orgánů.

Prodloužení lhůty k uhrazení určené částky z 15 dnů na 30 dnů, tak jak je navrhováno Ministerstvem dopravy v Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve srovnání s ostatními navrženými řešeními považuji za nejméně problematické a nejjednodušeji proveditelné

řešení. U tohoto druhu řešení zároveň existuje vysoká šance na vypořádání se s výše zmíněnými problémy právní úpravy. V případě úspěšné aplikace tohoto řešení by provozovatel vozidla získal více času na uhrazení určené částky ve výzvě. Toto by platilo také pro případy autopůjčoven a leasingových společností. Pokud by došlo ke zvýšení počtu úspěšných úhrad určených částek ze strany provozovatelů vozidel, tak by pozitivním přínosem této změny bylo snížení administrativní zátěže správních orgánů, spojené s bezodkladným vrácením určených částek provozovatelům vozidel v důsledku jejich pozdního uhrazení, a ke snížení zbytečných nákladů v podobě bankovních poplatků spojených s přijetím a vrácením určené částky provozovatelům vozidel.

Pokud by se podařilo toto prodloužení lhůty z 15 na 30 dnů zakotvit do znění ustanovení § 125h) odst. 3 ProvPoz, mohli bychom hovořit o nadbytečnosti dalších navržených řešení, tak jak byla navržena výše. Otázkou však zůstává, jestli snaha o vyřízení většího podílu daných přestupků prostřednictvím úhrady určené částky jen nepodporuje názor odborné veřejnosti ohledně pokřivení smyslu a účelu předmětné právní úpravy, kdy zvolená koncepce, podle názoru odborné literatury: *„ve svém konečném důsledku rezignuje na zjištění a potrestání skutečného pachatele závadného jednání a postrádá tak odrazující prvek před jeho opakováním stejně jako preventivní složku. Na druhé straně může mít zvolené řešení na správní orgány demotivující účinek ve vztahu ke snaze zjistit skutečného pachatele.“*¹¹³ V této souvislosti je také třeba zmínit, že pokud dojde k vyřízení většího počtu daných přestupků pomocí úhrady určené částky, tak dojde i ke zvýšení peněžních příjmů obcí s rozšířenou působností z těchto určených částek, a to na základě ustanovení § 125h) odst. 8 ProvPoz. Tato skutečnost tak otevírá další otázku ohledně smyslu a účelu právní úpravy, kterou položila odborná literatura již dříve, a to otázku, jestli je ve všech případech cílem veřejné správy bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, k jehož ochraně by měl postup podle tohoto ustanovení sloužit.¹¹⁴

Konstrukce nové pravomoci správního orgánu považovat určenou částku ve výzvě za uhrazenou v případě, že provozovatel vozidla prokáže správnímu orgánu skutečnost, že zadal příkaz k úhradě poslední den lhůty, by pravděpodobně mohla být označena za nesystémovou. Nedošlo by ani k zamýšlené administrativní úlevě správních orgánů a zavedení tohoto řešení by postrádalo smysl a účel, pokud dojde v dohledné době k prodloužení lhůty k uhrazení určené částky ze strany provozovatele vozidla z 15 dnů na 30 dnů. Určitým pozitivem tohoto

---

¹¹³ KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016. 754 s.

¹¹⁴ Tamtéž. 771 s.

řešení by tak mohla být skutečnost, že by došlo ke vstřícnější právní úpravě pro provozovatele vozidel.

Ohledně zpřesnění znění ustanovení § 125h) odst. 7 ProvPoz, kdy by do tohoto ustanovení byla zakotvena pravomoc správního orgánu, aby v případě, že provozovatel uhradí určenou částku ve vyšší částce, než kolik mu byla určena ve výzvě, mohl provozovateli vozidla vrátit pouze přeplatek na jeho bankovní účet, můžeme zmínit, že by díky této úpravě došlo k odstranění právní nejistoty a k usnadnění práce správními orgány a zároveň k jejich menší administrativní zátěži. Tato úprava by také byla přívětivější k provozovatelům vozidel, kteří se snažili o úhradu určené částky. Nutno dodat, že tento problém přetrvává i v případě, že dojde k prodloužení lhůty k uhrazení určené částky z 15 na 30 dní.

Pokud shrneme výše uvedené, tak prodloužení lhůty k uhrazení určené částky z 15 dnů na 30 dnů se jeví jako nejlepší možné řešení k odstranění většiny výše vymezených problémů právní úpravy dotýkajících se lhůty k uhrazení určené částky a splatnosti této částky. Navrhovatel novely zákona v tomto ohledu přemýšlí velice jednoduše a účelně. Toto prodloužení lhůty však nevyřeší problém absence právní úpravy ohledně situace, kdy provozovatel vozidla zašle na bankovní účet správnímu orgánu vyšší částku, než kolik mu byla ve výzvě určena.

Závěr

V této diplomové práci jsem pojednával o vybraných problémech právní úpravy řešení přestupků proti bezpečnosti a plynulosti v dopravě, zjištěných pomocí tzv. automatizovaného zařízení bez obsluhy v případech, kdy nedojde ke zjištění totožnosti řidiče, který spáchal přestupek. Jednalo se konkrétně o problematiku 15denní lhůty k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) odst. 3 ProvPoz a otázku splatnosti určené částky na základě výzvy k uhrazení určené částky dle ustanovení § 125h) odst. 5 ProvPoz.

Cílem této diplomové práce bylo vyřešení otázky, zdali je právní úprava speciálního postupu podle ustanovení § 125h) ProvPoz dostatečná, smysluplná a bezproblémová. Záměrem této diplomové práce bylo také upozornit na existující nedostatky v předmětné právní úpravě speciálního postupu a zároveň se pokusit se o analýzu možných řešení vytyčených právních problémů.

Abych mohl naplnit vytyčený cíl a účel této práce, tak bylo nejprve nutné se v první kapitole zabývat obecným úvodem do problematiky, a zároveň vysvětlit a popsat jednotlivé pojmy, se kterými bylo pracováno v dalších kapitolách. Ve druhé kapitole jsem popisoval fungování speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz podle aktuálně platné právní úpravy, užívaného správními orgány při řešení přestupků v dopravě, v jehož rámci dochází k praktickému využití výzvy k uhrazení určené částky dle výše zmíněného ustanovení. V této kapitole bylo také nutné pojednat o souvisejícím tématu přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f) ProvPoz. Ve třetí kapitole jsem se snažil popsat a rozebrat vybrané právní problémy výše zmíněného ustanovení, a ve čtvrté kapitole navrhnout varianty možných řešení těchto problémů. V poslední kapitole vyhodnocuji klady a zápory navržených variant řešení.

V této diplomové práci jsem došel k závěru, že předmětná právní úprava, pomineme-li její možný protiústavní rozměr, obsahuje řadu nedostatků a rozhodně se tedy nejedná o bezproblémovou právní úpravu. Došel jsem též došel k závěru, že valná většina z těchto problémů by mohla být vyřešena v případě, kdy by došlo k prodloužení lhůty k uhrazení určené částky z 15 na 30 dní, ostatně tak, jak zamýšlí zákonodárce v navržené novele ProvPoz.

Prodloužení této lhůty však pravděpodobně nedokáže vyřešit problém absence zákonné právní úpravy pro situaci, kdy provozovatel vozidla zašle na bankovní účet správnímu orgánu

vyšší částku, než kolik mu byla ve výzvě určena. Tohoto problému by mohlo být vyřešeno pomocí zpřesnění znění ustanovení § 125h) odst. 7 ProvPoz, jak popisují v poslední kapitole.

Přínos této diplomové práce jako celku spočívá v uceleném a aktuálním popisu fungování speciálního postupu dle ustanovení § 125h) ProvPoz, kdy mimo samotného popisu fungování tohoto speciálního postupu, upozorňuje na vybrané problémy předmětné právní úpravy, a zároveň navrhuje a analyzuje možná řešení těchto problémů.

Seznam použité literatury

Monografie:

- FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017.
- HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 8. Vydání. Praha: C.H. Beck, 2012.
- KOČÍ, Roman, KUČEROVÁ, Helena. *Silniční právo*. 1. vydání. Praha: Leges, 2009.
- MATES, Pavel. *Základy správního práva trestního*. 7., přepracované vydání. Praha: C.H. Beck, 2017.
- MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014.
- SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 3. upravené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017.
- SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer, a.s., ČR, a.s., 2013.
- VETEŠNÍK, Pavel a kol. *Dopravní právo*. Praha: C.H. Beck, 2016.

Právní předpisy:

- aktuální znění: zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění jeho pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.
- aktuální znění: zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Komentáře:

- JEMELKA, Luboš a kol. *Správní řád: Komentář*. 6. vydání. Praha: C.H.Beck, 2019.
- JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020.
- KOVALČÍKOVÁ, Daniela, ŠTANDERA, Jan. *Zákon o provozu na pozemních komunikacích: Komentář*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012.
- KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017.
- KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 5. 2016. Praha: Leges, 2016.
- KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou*. 4. aktualizované vydání podle stavu k 1. 10. 2018. Praha: Leges, 2018.
- PRŮCHA, Petr. *Správní řád: s poznámkami a judikaturou: podle stavu k 1. 6. 2015*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015.

Odborné články:

- LEGS. Konec výmluv na osobu blízkou? *Právní rozhledy*, 2011, č. 13.
- MATES, Pavel, ŠEMÍK Karel. Zamyšlení nad ústavností správního deliktu provozovatele vozidla. *JurP – Jurisprudence*, 2013, č. 4.
- MATES, Pavel. Přestupek provozovatele motorového vozidla. *Bulletin Advokacie*, 2018, č. 7.
- VETEŠNÍK, Pavel. Zkrácené řízení o některých přestupcích podle zákona o silničním provozu. *Právní rozhledy*, 2013, č. 6.

Judikatura:

- Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 29. 7. 2014, sp. zn. 58 A 4/2014.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2005, sp. zn. 2 Afs 202/2004
- Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 2014, č. j. 30 A 43/2014.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 1 As 131/2014–45
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č.j.: 8 As 110/2015-46.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č.j.: 2 As 26/2016-45.
- Nález Ústavního soudu ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2020, sp. zn. 9 As 311/2018-27

Elektronické zdroje:

- [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 125f Přestupek provozovatele vozidla. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]
- [BUŠTA, Pavel a Jan KNĚŽÍNEK. § 2 Vymezení základních pojmů. In: BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]
- [BUŠTA, Pavel, Jan KNĚŽÍNEK a Antonín SEIDL. Zákon o silničním provozu: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-10-15]. ASPI_ID KO361_2000CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]
- *Tuzemské bezhotovostní úhrady* [online]. csob.cz, [cit. 4. ledna 2021]. Dostupné na <<https://www.csob.cz/portal/lide/ucty/platby/tuzemske-bezhotovostni-platby>>.
- *Veřejný ochránce práv. Principy dobré správy* [online]. ochrance.cz, [cit. 6. ledna 2021]. Dostupné na <<https://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/principy-dobre-spravy/>>.

Jiné:

- Doplnující informace k výzvě ze dne 20. 9. 2019.
- Důvodová zpráva k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.
- Komplexní metodické stanovisko k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla dle ust. § 125f) a násl. Zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 2. 2017, č. j. 25/2017-160-OST.
- Metodika k usměrnění některých správních činností obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Magistrátu hl. m. Prahy v souvislosti se změnou zákona č. 361/2000 Sb. zákonem č. 297/2011 Sb., Č. j.: 8/2013-160-OST/5.
- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.
- Formulář k podání vysvětlení ze dne 20. 9. 2019.
- Protokol o měření rychlosti ze dne 20. 9. 2019.
- Výzva k uhrazení určené částky ze dne 20. 9. 2019, sp. zn. SZ MěU Litomyšl 083767/2019/Tal.

Shrnutí práce v českém a anglickém jazyce

Tato diplomová práce se zabývá vybranými problémy aktuální právní úpravy speciálního postupu podle ustanovení § 125h) ProvPoz, kdy si klade za cíl poukázat právě na tyto aktuálně existující nedostatky a rozebrat jejich důsledky. Mimo výše uvedené autor navrhuje a analyzuje možná řešení vytyčených právních problémů.

Důsledné postihování přestupků v dopravě je v dnešních dnech stále aktuálnějším tématem a je tedy nutné, aby zákonný podklad pro řešení těchto přestupků byl kvalitní, srozumitelný a bezproblémový, kdy o aktuálnosti zpracovaného tématu svědčí také navržená novela ProvPoz, která by měla, v případě svého schválení, vejít v účinnost v roce 2022.

This diploma thesis deals with selected problems of the current legal regulation of the special procedure according to the provisions of § 125h) ProvPoz, where it aims to point out these currently existing problems and analyze the consequences of these shortcomings. In addition to the above, the author proposes and analyzes possible solutions to the identified legal problems.

Consistent punishment of traffic offenses is nowadays an increasingly topical issue and it is therefore, necessary that the legal basis for solving these offenses is high quality, comprehensible and problem-free, where the topicality of the topic is also evidenced by the proposed amendment ProvPoz, which should, if approved, come into force in 2022.

Seznam klíčových slov v českém a anglickém jazyce

Klíčová slova v českém jazyce

- Přestupek
- Výzva k uhrazení určené částky
- Přestupek provozovatele vozidla
- Speciální postup
- Přestupkové řízení
- Automatizovaný prostředek používaný bez obsluhy
- Provozovatel vozidla

Keywords in English

- Offense
- Call for payment of the specified amount
- Offense by the vehicle operator
- Special procedure
- Offense proceeding
- Automated device used without operator
- Vehicle operator